

BONA PAU

Nº. 608 - Any LI - MONTUÏRI - OCTUBRE - 2003

Començament de curs

Des del més petits fins a les persones de 3ª edat, totes les institucions reprenen les activitats

Sopar a fresca a benefici del Patronat de Música

Dinar al Puig a favor de les obres parroquials

Francisca Gomila "Matarina" aquest octubre compleix 100 anys

Desigual començament de la temporada futbolística: L'equip de 3ª divisió, malament; els de 2ª regional i els juvenils, imbatuts

BREUS

Els premis del Concurs de Conte Curt Juvenil, deserts

"El Jurat del VIII Concurs de Conte Juvenil Sant Bartomeu 2003, arran de la revisió de les bases i després d'haver considerat les obres presentades, ha decidit, per majoria, ratificar-se en la decisió de declarar deserts els premis del Concurs".

La secretària: *Antònia Fullana*
Montuïri, 6 de setembre de 2003

Renovació del cadastre

A fi de comprovar la situació cadastral actual dels seus béns rústics, obtenir aclariments per part dels tècnics i poder realitzar les correccions pertinents per conformar el nou cadastre, el batle ha firmat un ban perquè els interessats, entre dia 20 d'octubre i el 14 de novembre puguin constatar la seva situació i fer correccions.

Nomenaments a la Mancomunitat

A la sessió extraordinària de la Mancomunitat des Pla del passat 4 de juliol es va elegir president Tomàs Campaner, batle de Llubi i cap de les àrees de Serveis Socials; el d'Ariany, de Cultura; el de Sant Joan, d'Educació; el d'Algaida, de Medi Ambient; el de Petra, de Promoció Econòmica, i el de Montuïri va roman-dre com a Tresorer.

Bella panoràmica de Montuïri que ara poden observar els espectadors des de les grades del camp de futbol

700 € de cadires espenyades

Essent que durant les passades festes de Sant Bartomeu foren espenyades 35 cadires i el valor de cada una és de 20 € resulta que l'import total suma 700€ (42.000 pts. de les antigues). Ara bé, com que els culpables no les han pagades, s'hauran d'abonar del fons de l'Ajuntament, o sia del poble.

Se sol·licita guarderia

UM de Montuïri sol·licita a l'equip de govern municipal que dugui a terme les gestions oportunes per construir una nova guarderia i dotar-la del personal adequat i adaptar-la a les necessitats del municipi. (Publicat a Ultima Hora de 20-9-03).

Vespre de poesia

El nostre col·laborador Lluís Servera Sitjar va participar el passat 20 de setembre a una vesprada de poesia a Valldemossa juntament amb els poetes Carme Bennassar, Antònia Serrano i Antoni Vidal Ferrando i el violoncel·lista Luís Marsillí. L'acte acabà amb un sopar a un restaurant.

ES GRAONS

Col·laboració

Encara que s'hagin de valer de mitjans un poc anormals per poder obtenir fons per obres en benefici d'una determinada empresa, com foren el sopar per a l'Escola de Música o el dinar per a la reparació de les campanes, s'ha de considerar positiva la resposta d'un gran nombre de persones que així hi han col·laborat.

Endarreriment

Sembla que els avanços tècnics a vegades en lloc de millorar el servei d'assistència mèdica de la Seguretat Social, a Montuïri no és així, ja que un grapat de persones, sobretot de la 3ª edat, es queixen per la dificultat en ser ateses. Si abans hi anaven a qualsevol hora, ara moltes vegades són rebudes el dia següent.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Andreu Vidal Rossinyol.

Administració: Martí Ferrer Sampol

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

Campanar i campanes

L'embat del temps no ha pogut amb el bronze de les campanes del nostre campanar, però sí amb el vellíssim llenyam d'alzina que sosté la part de dalt de les campanes, i fins i tot amb el ferro que l'aguanta adossat al bronze perquè es puguin engronsar, fer tocar i, d'aquesta manera, sentir-les des de ca nostra i des de molts d'indrets del poble i a vegades de fora vila.

Fa exactament 18 anys que l'interior del campanar i en particular les campanes foren objecte d'una adequada restauració. Aleshores la fusta ja crivellava molt i des d'un temps enera es feia necessari posar-hi remei. Foren substituïts aquells vellíssims estalons i es va canviar l'estructura que les sostenia. I això que els 800 quilos de pes de la campana grossa suposà un esforç molt feixuc. Però aquesta difícil tasca es pogué dur a terme amb un ternal i unes cadenes molt gruixades i, per descomptat, gràcies a l'enginy i afany d'un grapat d'homes que les baixaren al mateix sòtil del campanar. Fou una feina molt exposada i arriscada, però fusters, ferrers i picapedrers ho feren possible; i això que semblava que tant la fusta com els ferros i fuells romandrien assegurats per molts d'anys.

Però no ha estat de tanta durada com se suposava i ara, de bell nou, es fa necessària una nova intervenció, de la qual els monstres ens n'hauríem de responsabilitzar. El dinar en el Puig de Sant Miquel del passat 28 de setem-

bre haurà servit per començar a recaptar fons per a aquesta restauració, ja que, com hem dit, es fa imprescindible altra vegada, encara que possiblement de no tanta envergadura.

Ara bé, la conservació del mateix campanar és un altre aspecte que cal considerar i hauria de ser motiu de preocupació. A les fortes escomeses de les nombroses plogudes, mal temps i temporals d'aigua i vent que ha de resistir particularment durant l'hivern, s'hi ha d'afegir el deteriorament a conseqüència de les abundants deposicions que efectuen el gran nombre de coloms, als quals, el campanar, barana i corredors els serveix d'estada, de lloc de refugi i de reproducció. És molt possible que més d'un milenar d'aquestes aus dels nostres indrets tinguin el campanar com a punt d'habítacle i lloc de residència.

I ja de d'un altre aspecte cal reflexionar la conveniència d'electrificar el poder tocar o repicar les campanes sense necessitat de pujar-hi, com ja s'ha fet a bastants de campanars de l'illa. I això no sols per comoditat, sinó també per seguretat i rapidesa. S'ha de considerar com una exigència del temps que correm, amb tants d'avanços i confort. Això molt millor que haver de muntar els 100 i pico d'escalons. El poble, però, nosaltres tenim la paraula.

O. ARBONA

Així de deteriorades romanen actualment les campanes de l'església

DOS DITS DE SENY

Injustícies

Amb massa freqüència descobrim injustícies arreu del món, del nostre país o del nostre entorn. Injustícies de diferent naturalesa i de diferents graus, però al cap i a la fi, injustícies.

Si allargam la vista arreu de la Terra, trobam sobretot i justícies a molts de països subdesenvolupats, on pul-lulen multitud de criatures reduïdes a situacions infrahumanes.

Qualcú podria demanar què vol dir o expressar una situació infrahumana? Pot ser sia massa forta? Idò, no; perquè allà on el govern està en mans de persones que dirigeixen com si fossin —si és que no ho són— tirans, dèspotes o dictadors o que oprimeixen els súbdits, allà freqüentment es dona una situació de misèria. I la misèria: què fa? Generalment més que matar: produeix trastorns físics, trastorns psicològics, endarreriments mentals (fruit de la fam), trastorns morals, ja que la gent viu una situació d'esclavitud, encara que no declarada oficialment, però real. Viuen sense perspectives ni cap esperança de sortir d'aquesta situació i a la fi cauen en un cert fatalisme que les condueix a una mentalitat d'una total submissió.

Alerta, però: les injustícies no sols es donen a països subdesenvolupats. Entre nosaltres contemplam a vegades persones amb poder que imposen els més dèbils a viure subjectes als seus capricis o a les seves conveniències o tracten d'imposar les seves decisions a una obediència cega. Ara bé, aquí i allà qualsevol injustícia s'ha de considerar com una violència que obliga al ser humà a deixar d'exercir la seva pròpia personalitat.

SALOMÓ

2003: ANY MOLL

Vida i obra de Francesc de B. Moll

(1975-1991 –la seva mort–)

(Conclusió)

1975-77 És un dels vicepresidents d'honor en el Congrés de Cultura Catalana (1975-77), com a representant de les Illes Balears.

1977 Edita el Diccionari Castellà-Català i el Diccionari Català-Castellà en la col·lecció "Els Treballs i els Dies". Edita el primer volum de la Flora de Mallorca del Pare Francesc Bonafè.

1978 Li concedeixen el Premi Ossian de la Stiftung F.V.S. de Hamburg per la defensa de les llengües minoritàries. Tradueix del llatí i

publica el Llibre de Facècies de Poggio Bracciolini. Llegeix la lliçó inaugural dels Cursos de Llengua Catalana de l'OCB, titulada Llengua o dialecte? Català o mallorquí? Vicedirector dels Cursos d'Estiu de català a Mallorca.

1979 Celebra les noces d'or del matrimoni amb Francesca Marquès. Surt el primer dels tres volums de "Randa" en homenatge a Moll en el 75è aniversari del seu naixement. La Casa de Menorca de Barcelona dona el seu nom a la biblioteca. Publica La senyoreta de Scuderi d'E. Th. A. Hoffmann,

traduïda al català per ell mateix. Publica la Carta abierta a don Adolfo Suárez.

1980 És nomenat rector de l'Estudi General Lul·lià de Mallorca. Com a vicepresident, participa a Palma en el XVIè Congrés Internacional de Lingüística i Filologia Romàniques.

1981 Posen el seu nom a un Institut de Formació Professional de la barriada del Polígon de Llevant de Palma.

1982 Homenatge organitzat per la UIB i d'altres entitats a la Caixa de Pensions, amb parlaments dels professors Joan Miralles, Joan Veny, Antoni Mª Badia i Margarit, Josep Massot, Antoni Amorós Borràs, Ramon Aramon, Miquel Colom, Josep M^a. Llompарт, Josep Llorens, Manuel Sanchis Cabanilles, Jaume Vidal Alcover i Antoni Artigues. L'Ajuntament de Palma posa el nom de Francesc de Borja Moll a un carrer de la ciutat. El Govern de la Generalitat li atorga la medalla d'or. Publica la segona edició, molt ampliada, d'Els Llinatges catalans. Surt editat Textos i estudis medievals, aplec d'articles de Moll de caire filològic.

1983 La Universitat de Palma li atorga el doctorat "honoris causa". L'Ajuntament de Ciutadella posa el nom de Francesc de B. Moll al carrer on va néixer i una làpida commemorativa a la façana de la casa natal. La Fundació Jaume I de Barcelona li concedeix el premi Sanchis Guarner. L'Ajuntament de Ciutadella posa també el nom de Francesc de Borja Moll a una guarderia infantil. El Govern Balear li atorga la medalla d'or. Es publica Aspectes marginals d'un home de combat (Mn. Antoni M. Alcover).

1984 La Universitat de València li atorga el doctorat "honoris causa". Publica el Diccionari escolar català-castellà i castellà-català, amb la col·laboració de Nina Moll Marquès.

1985 Tumor medul·lar. L'operen i queda invàlid en cadira de rodes.

1985-1991 Segueix treballant penosament en la redacció d'un tercer llibre de memòries Els penúltims trenta anys, però no s'arribarà a publicar. Problemes de salut. No surt de casa.

1991 Mor a Palma el 18 de febrer. Gran ressò en els mitjans de comunicació i en la societat.

Francesc de B. Moll vengué a Montuïri dia 11 de juliol de 1982 amb la seva filla Aina amb motiu de la inauguració de l'Arxiu Municipal

Es Molí d'en Perons

R e s t a u r a n t

Tef. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

JOAN MIRALLES I MONSERRAT

La història del llop amansit

Un dels episodis més bells i corpredors contats a «Les floretes» de sant Francesc és l'encontre del sant i del ferroç llop de Gubbio. Gubbio és una ciutat italiana de la Umbria no molt llunyana d'Assís d'on era sant Francesc.

Un llop «terrible» atemorïa nit i dia la població i atacava no sols els animals, sinó també les persones. Tan estesa era la por que ningú no s'arrisca a sortir de ca seva.

Un dia sant Francesc es va fer topadís amb el salvatgí llop i el cridà.

Quan estaven l'un davant l'altre, li va oferir la senyal de la creu i li va demanar, com a «germà llop» que era, una promesa: no ocasionar mal a cap altra criatura. El llop, sorprenent tots els qui el contemplaven, tancà la seva boca a punt de mossegar i s'acostà inclinat devora els peus del sant d'Assís com un xotet de cordeta.

En aquell instant, la fera que havia estat, fou interpellada perquè abraçàs la pau com pertoca a la relació entre totes les criatures. El llop rebé el compromís de ser alimentat pels habitants de Gubbio amb la condició que no tornàs a causar mal a ningú. Tot seguit, el sant va allargar la mà i l'antiga fera, ja amansida, va estendre la seva poteta: la pau estava signada.

De llavors ençà, el llop es comportà com un animal domèstic. Va morir de vellesa després de dos anys i els pobladors de Gubbio el ploraren. L'animaló gens esquiu dels darrers anys

els recordava l'exemple i la bondat sense límits de sant Francesc.

Per entendre, més i millor, la proposta franciscana de germanor entre l'ésser humà i les altres criatures, podem adreçar-nos a un escrit del P. Martorell: «*Sant Francesc d'Assís, Joglar de l'Alegria. Un nou cant a l'existència*», publicat per la Real Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià. El P. Martorell amb la seva prosa poètica i musical, tan bella com profunda, ens il·lustra: «*Francesc, que llegeix Crist en totes les criatures, les assumeix com a germanes, gairebé consanguínies i sempre bones, perquè sortides de la mà de Déu, germà sol, germà foc, germà llop; germana llum, germana aigua, germana terra... D'aquí neix un concepte nou de reconciliació amb tota la creació, que cristal·litza en el lema franciscà de la fraternitat universal*».

Aquesta manera d'observar i estimar les criatures ens aproximarà a «la perfecta alegria» si l'acompanyam d'una actitud interior d'humilitat que el P. Martorell ens explica: «*La perfecta alegria, segons el pensament de Francesc, no resideix en la grandesa, la saviesa, el geni, el poder miracler i, molt menys, en l'escòria dels diners, sinó en reconèixer i acceptar la pròpia feblesa, en suportar alegrement la humiliació, les inclemències dels elements, les interperàncies dels homes*

per amor a Déu».

També, en un poema de Guillem Colom i Ferrà titulat «*La perfecta alegria*» inclòs al llibre «*Ofrena mística*» (1949), podem trobar una estrofa que diu: «*Sobre tots els anhels/ i sobre tots els dons de la natura/ i carismes dels Cels/ que Déu ha atorgat a cap criatura,/ restarà sempre aqueix:/ vèncer-se a si mateix, / i sense ell, els demés no fan fretura...*»

De tot plegat podem descobrir dos caminós d'alegria: la pau amb les altres criatures (l'exemple del llop que canalitza per extensió un amor a tota la creació), i la pau interior que ens permet vèncer qualsevol dificultat i ensur de la vida. Aquesta pau ens ajuda a discernir el moments en què hem de sebre suportar el dolor i ens regala la participació d'una esperança més robusta. No és tan important el que ens passa com la valoració interna que en feim. De l'harmonia interior sorgeix l'alegria duradora.

I una humanitat adolorida com la nostra, encesa de conflictes en tants de redols necessita, com recorda amb delicadesa el P. Martorell, «*més que mai d'il·lusió i optimisme*».

LLUÍS SERVERA SITJAR

Montuiri
971 646 460
Bar Can Pieres

Col·lecció Targetes Estiu 2003

Targetes tan originals
com tu

la Caixa

LA IMATGE COMENTADA

Un home senzill, de poble, bon picapedrer però, sobretot, molt sacrificat i feiner, són tal vegada els caires humans que més han excel·lit en el transcórrer de la vida de Bartomeu Fiol Lladó, conegut des de fa més de mig segle ençà a la vila com mestre Tomeu Fiol. És que ell va ser un mestre en molts d'aspectes de la vida que sols posen de relleu les persones amb un temperament humà exquisit.

Possiblement fou una de les persones més reservades que hem conegut, al qual les circumstàncies de la vida li marcaren una singularitat irreplicable, ja que des de petit va haver de passar per determinades proves, sobretot pel que fa a la seva salut, no gens favorables, las quals s'accentuaren en un altre caire poc temps després d'haver-se casat amb na Jerònia Bibiloni, de can Batliu, tota vegada que va haver de superar moments crítics amb motiu de la incurable malaltia de la seva jove esposa.

L'any 1939 va néixer el seu primer i únic fruit del matrimoni: la seva filla Joana. Però l'alegria no fou de durada perquè al poc temps la seva dona va haver de ser ingressada en el sanatori de Caubet d'on en va sortir al cap d'un any i mig, però per esser traslladada a l'Hospital de Ciutat.

I que ho foren de tristes per en Tomeu Lladó aquelles visites que cada dissabte, al sanatori, li retien ell i la seva filla! Moltes vegades se n'havien de tornar a Montuïri gairebé sense haver-la poguda veure. I això que de ben dematí havien hagut d'agafar el tren a la vila, i a l'estació de Ciutat, just haver davallat, tornar agafar el tren que anava cap a Sóller per baixar prop de Caubet. I quan les monges d'allà se n'adonaven que ells dos arribaven les sortien a l'encontre per assebeitar-los que l'esposa i mare no podia rebre visites degut a la contagiosa malaltia pulmonar. I que ho devien ser de tristes aquests dissabtes per una mare, per un costat, i per altre, per a una filla de 3 o 4 anys que amb el seu pare els era impedida una visita tan familiar!

Així i tot la mare se'n temia des del seu lloc de reclusió i guaitava per la finestreta i amb un mà els saludava amb més pena que alegria. I d'aquesta manera es varen haver de conformar setmanes i mesos.

La nina, per altra part, també va haver de ser internada a l'asil de les menges "vermelletes" —del Temple— per por del contagi i però també per a la seva formació. Allà hi va

L'estampa de bonhomia que va assolir mestre Tomeu Fiol, perdurà

romandre per espai de gairebé tres anys, un temps en què la mare restava confinada a un i altre lloc. I fou durant aquests anys quan na Joaneta, allà, va haver de fer la Primera Comunió, però així i tot no hi va mancar xocolata i ensaïmada per a tothom, encara que l'alegria no fos completa.

Quan ja s'acabaven el dies per a na Jerònia, la traslladaren a Montuïri, a ca seva, però així i tot la moribunda no va perdre mai el coneixement, tant és així que poc temps abans del darrer sospir encara digué a la nina —aleshores de 9 anys—: "Cuida bé ton pare, que no i manqui res mai". Era l'any 1948 quan expirava; si bé el transcurs d'aquests darrers 55 anys, familiars, coneguts i amics han estat testimoni d'haver-se complert el manament de na Jerònia.

De llavors ençà en Tomeu Fiol no va deixar mai de fer de picapedrer —mestre de picapedrers—, una professió que es pot dir va heretar del seu pare, conegut en el seu temps com "mestre Tomeu Boira". Un bon grapat de cases són obra seva, com també moltes reformes i millores; però pràcticament els seus darrers 27 anys d'activitat laboral fou mestre de picapedres de Son Company, on el metge Munar, en aquell temps, el tenia de tota confiança i romanien satisfets de la seva obra.

Un dia en Tomeu encara ens comentava que quan era jove i aprenia l'ofici, anaren a fer una reforma a la rectoria on, inesperadament, els va caure una biga estant-hi molt a prop el rector Gori. Ell, en Tomeu, en va sortir un poc malparat, però l'esglai del rector fou gros.

Els seus darrers anys de vida (1993-2003) per a ell ja varen transcórrer amb molt poca salut, si bé es pot dir que no va perdre mai el bon humor que sempre el caracteritzà. Passava moltes hores dins la cotxeria de ca seva, en el carrer de Palma. Allà empatava la xerrada no sols amb la gent d'edat, sinó fins i tot amb els joves que de tant en tant s'aturaven a saludar-lo, els quals li feien passar una estona agradable. La seva alegria que contagiava sols fa uns mesos es va acabar. Arribaren els 94 anys i sols un mes després, era la matinada de passat 18 de setembre, la seva vida s'extingia. Ara bé, el record d'una persona de bonhomia: xalesta, alegre i riallera (tal com el contemplam a la foto que fa poc més de deu anys li tiràrem) perdurà.

O. ARBONA

S'ha dit que...

Després d'haver sortit a Bona Pau el mes passat que un home enfilava domàtiques, com a fet extraordinari, ara se sent dir que aquell i aquell altre, també... i no s'aturen de contar-ne, d'homes que enfilen domàtiques!

Són tants els coloms que pul-lulen pel campanar que sembla se'l faran tot seu. Ara bé, si s'hi posàs una gàbia enganyadora a fi d'eliminar-los poc a poc —com més aviat, millor— aquesta brutícia desapareixeria i també els causants. Fins a 5 o 6 niers dins aquells excrements s'hi poden veure (si hi pugen): uns amb coloms petits, altres sols amb ous...

A principis de setembre encara es parlava que un grapat de les cadires que dugueren a plaça per a les festes de Sant Bartomeu uns empleats de l'Ajuntament les varen haver d'arreglar per molts d'indrets del poble. Se les enduen i no les retornen!

Hi torna haver queixes sobre la consulta mèdica de la Seguretat Social a Montuïri. Ara es produeixen per "lo" dificultós en ser atesos els malalts. Ja no és allò de dir: "Avui m'he aixecat amb molt de mal de cap (per no dir una altra cosa) i vaig a veure el metge". Quasi segur que serà el sendemà quan et rebi.

Si el sopar a benefici del Patronat de Música de dia 13 fou un èxit, no quedà endarrera el dinar al Puig de dia 28, a benefici de les campanes.

La segona setmana de setembre va ser fatal pels forners —i de rebot per a la gent de Montuïri—. El forner "Muix" s'havia tallat un dit gros amb una màquina i en Jaume, forner de Can Salat, també una màquina li va agafar un parell de dits... però no els hi va tallar: amb un grapat de punts els va poder salvar.

Un fet insòlit: el diumenge 14 de setembre a la vila sols hi hagué un

forn obert (Can Salat) i la coa arribava al carrer. I essent que no tengueren suficient pa per a tothom, molts hagueren d'anar a proveir-se a poble extern.

En el carrer de Palma, allà on hi havia la floristeria, *Flor de Murta*, hi fan obra i diuen que hi posaran un bar, però això encara no es cert. Els propietaris, a més a més, dubten.

A una al·lota jove li robaren la moto de dins la portassa. Però el disgust no durà molt: agafaren el lladre a l'arribada a Algaida. I la moto, naturalment!

D'un tancat de fora vila varen desaparèixer més de cent animals de ploma i varen trobar un ca al seu lloc. Quina feta! Però el disgust que se'n dugué l'amo i els llamps i pestes que va digirir als delinqüents... no ho vulguen sentir!

No sols els nins i joves han començat el curs. Els seus padrins, també. Són els de les associacions de tercera edat que es desteixinen amb cursos de manualitats, gimnàstica, judo... i moltes coses més. Tantes que si un hi va i diu que vol aprendre tal cosa, li organitzaran un curs per a allò... i per a ell.

Les voravies dels carrers, de cada dia s'espenyen més. Naturalment, es tornen sentir queixes. Tot per culpa

de la baixa qualitat i dels nombrosos cotxes i camions que hi passen per damunt, degut a l'estretor de molts de carrers i també al mal temps... veurem fins quant aguantaran!

Ràdio Murta —que ja no és *Ràdio Montuïri* dirigida pels de l'antiga *Radio Marratxí*— sembla vol millorar de contingut i també vol esser medi informatiu de l'Ajuntament i dels partits polítics— reemprendrà una nova etapa. És d'esperar que que els usuaris s'entenguin... i que els montuïrers l'escoltin!

EN XERRIM

Restaurant
Cas Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària del 2 de setembre de 2003

Comunicacions de batlia

1- *Adjudicació de les actuacions corresponent al "Centre de Formació Específic" de Montuïri:* Per decret de batlia de 27-8-03 s'acorda adjudicar la contractació a l'Associació Nouisistes per un import de 111.187'24 euros.

2- *Liquidació del Pressupost General de l'any 2002:* Es dona compte al Ple de dita liquidació.

3- *Operació de Tresoreria:* En data 31-3-03 s'ha renovat per un any i per un import de 105.177'11 euros l'operació de tresoreria amb la Caixa de Balears Sa Nostra.

4- *Contractació de Serveis de Prevenció de Riscs Laborals i de Vigilància de la Salut:* S'ha formalitzat contracte en relació a aquestes activitats.

5- *Zona de gran afluència turística:* A efectes de limitació d'horaris s'han declarat les zones de gran afluència turística del municipi.

6- *Consorci d'Aigües del Pla de Mallorca:* A efectes d'autorització de noves tarifes, s'ha convocat Junta General del Consorci.

7- *Associació Mallorca Rural:* Convocatòria de l'Assemblea General de dita Associació.

8- *Agenda Local 21:* Anunci de convocatòria.

9- *Mancomunitat Pla de Mallorca:* Convocatòries de Comissions informatives, reunions de feina i sessió plenària.

10- *Consorci d'Informàtica Local de Mallorca:* Convocatòria de Junta General.

11- *Conselleria d'Interior del Govern Balear:* Esborrany de l'acta de la sessió per a la coordinació del pla d'inundacions.

Adquisició gratuïta per cessió d'un tam de la carretera C-715 i PMV-401-7

Per unanimitat es va acordar acceptar la cessió gratuïta de la titularitat d'un tram de la carretera C-715 (antiga travessera) i PMV-501-7 (tram de connexió entre la C-715 actual i l'anti-

ga travessera) realitzada pel Consell de Mallorca a favor de l'Ajuntament de Montuïri.

Ràdio municipal "Ràdio Murta": Contractació de l'assistència tècnica per al manteniment i la realització

Per unanimitat es va acordar aprovar el plec de clàusules econòmic administratives que han de regir dita contractació com també que es doni prioritat al voluntariat local, i que la mesa de contractació estigui formada pel batle i tres vocals (un representant de cada grup municipal) i que dins la programació s'hi incloguin 30 minuts setmanals per al Batle, 30 minuts mensuals per a cada àrea i 15 minuts setmanals a disposició de cada grup municipal.

Modificació de preus de l'Escola de Música

A proposta de la Junta del Patronat s'acordà per unanimitat modificar el preus de l'Escola de Música de Montuïri de la següent manera: matrícula: 18 €; instrument: 30 €; llenguatge musical: 25 €; flabiol: 12 €, i conjunt instrumental: 7 euros.

Precs i preguntes

Ginard

1: Felicita al nou regidor de festes i després esmenta algunes deficiències com la de l'espectacle el darrer dia, donar més cura als actes institucionals, no donar caire polític al pregó i lamenta que s'espenyaren 35 cadires.

2: Demana els costos de reparació de l'empedrat als carrers.

3: Demana formalment la convocatòria dels grups per conèixer i la situació i les modificacions de les NN SS. El Batle contesta que la situació del Polígon està igual, en període de tramitació. Pel que fa a les NN. SS. es farà la convocatòria quan els tècnics finalitzin els treballs que actualment estan tramitant, per a la seva aprovació.

4: Demana si es preveu la convocatòria de l'IME (Institut Municipal d'Esports) per regularitzar la contractació del gerent.

5: Amb quin pressupost s'han fet les reformes del bar del poliesportiu? El batle contesta que s'ha compensat part del lloguer amb el pressupost de les obres al concessionari, com deia el contracte.

6: Si el regidor Rafel Fullana és membre de la Concessionària, considera que es incompatible. R: La secretaria informará.

7: En alguns carrers, com M. J. Porcel i J. Alcover, se senten males olors del clavegueram degut a les aigües pluvials i demana solució.

8: Voldria, per escrit, el resultat de l'explotació de la piscina i total dels socorristes. R: El batle diu que ho passarà al l'IME i posteriorment al Ple.

9: Quins criteris s'han seguit per a la contractació de socorristes de l'IME. R: S'ha cercat persones amb títol de socorristes

10: Suggereix que l'explotació del bar per les festes es podria ofertar a totes les entitats del poble, com també insinua i proposa altres possibles millores de cara a les festes patronals. R: El Batle diu que s'han de cuidar totes les associacions de Montuïri, però en funció de les seves necessitats i pressuposts.

Servera

1: Esset que alguns veïns s'han queixat, demana que l'amollada de coets per a les festes es torni fer des del mateix lloc que l'any anterior. El batle addueix que el motiu fou perquè des d'aquí es veuen millor, si bé es podria fer més avall, però no se sentirà tan bé.

2: Què s'ha fet de l'informe de l'Agenda'21"? El batle contesta que el procés està en fase de diagnòstic i que vendran a fer una demostració.

Maria Verger

1- Informa que els dies 8 i 9 de novembre a Roma s'oferirà un concert d'obres musicals del Pare Martorell i s'estrenaran algunes obres seves amb motiu de la beatificació d'una espanyola. I suggereix que hi assistesqui una representació municipal. R: El Batle diu que li agradaria una representació de Montuïri a l'acte.

Sopar a la fresca

A benefici de l'Escola de Música, dia 13 de setembre tengué lloc un sopar a la fresca a la terrassa davant la piscina d'Es Dau. Hi va participar molta gent que de qualche manera se sent compromesa amb dita institució i amb el desig de col·laborar per la seva continuïtat, pervivència i millorament. El sopar fou amenitzat per un conjunt musical, el qual a més de proporcionar una sana alegria va contribuir a passar una vetlada agradosa.

Anada a Lluc a peu de la Part Forana

El mateix dia 13, prop de mitja nit, partien de Montuïri els grup de 9 caminants que participaren a l'anada a Lluc a Peu de la Part Forana de Mallorca des de Montuïri. Més tard partíren els 35 que des de la vila i amb autocar es juntaren a la resta, a Inca, per pujar-hi de d'allà també a peu. Ja en el Santuari després d'assistir a la missa celebrada amb aquest motiu retornaren a la vila.

Comença el curs escolar

Al Col·legi Joan Mas i Verd dia 15 començaren les activitats educatives del curs 2003-2004. Professors i alumnes es reintegraren a les seves tasques específiques i sense novetats especials les classes s'iniciaren de bell nou.

Dinar a benefici de les obres parroquials

El darrer diumenge de setembre, dia 28, un bon grapat de montuïrers es juntaren en el Puig de Sant Miquel aprofitant que era el dissabte d'aquest Sant i també amb la motivació d'ajudar a les obres parroquials i més en concret per a la restauració de les campanes. A migdia se celebrà l'Eucaristia i tot seguit el dinar davant i al costat de la capella. Amb música popular mallorquina i també amenitzat per un grup de tamborers i xeremiers varen transcórrer agradoses unes hores de dinar i companyonia.

Tercera Edat

Dia 11 de setembre l'Associació de Gent Gran va organitzar una excursió al Port de Manacor i a S'illot. Els participants tornaren satisfets no sols per dita excursió i pel dinar, sinó també pel

Al sopar a la fresca a benefici del Patronat de Música hi assistí molta gent

cuixot de "paletilla" amb què foren obsequiats.

L'Associació de Persones Majors també va dur a terme una excursió, però una part fou marítima, amb un vaixell, i gaudiren de navegar i contemplar una altra visió d'una part de l'illa.

Ara, a començaments d'octubre, les dues associacions reprenen gairebé totes les activitats de manteniment i d'esbarjo que ja dugueren a terme el curs passat, les quals, a més d'entreteniment, també són d'utilitat als mateixos participants.

PATRONAT CULTURAL DE MÚSICA DE MONTUÏRI NOTA D'AGRAÏMENT

La Junta Directiva del Patronat vol comunicar el seu agraïment a totes les persones que van assistir al Sopar a la Fresca i reiterar les gràcies a totes aquelles que van col·laborar fent coques i ajudant a la confecció del menú i en el muntatge de les taules a la Piscina del Dau. També vol expressar el seu reconeixement als propietaris de la piscina, als responsables de la Creu Roja, a les cuineres del menjador de la Tercera Edat, als proveïdors dels queviures i als donants dels regals de la rifa i al personal de manteniment de l'Ajuntament que, com cada any, fan possible aquest sopar.

Els 250 menús que se serviren, juntament amb la rifa, han proporcionat uns guanys que ronden 1.800€, aproximadament, els quals s'invertiran íntegrament a l'Escola Municipal de Música.

Joana Mª Fiol
Secretària del Patronat

Estudia amb avantatges

Matricula't a "SA NOSTRA" i sol·licita la teva targeta UIB.

B A L E A R S
jove
"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALNEI

SENYOR BATLE, JO VOLDRIA...

"...que féssiu esborrar tots quants rètols "espontanis" hi ha pels nostres carrers"

Deu fer més o manco dos anys, un horabaixa, assegut al cotxe, just, davant allò que em deim "es supermercad", embabalit, mirant sa brutícia de pots, llaunes o papers que solen omplir les arenes de l'abandonat "parque infantil"; ran, doncs, de la "polifacètica" **"PISTA POLIESPORTIVA ES DAU"** vaig alçar els ulls que sense voler es clavaren a un "lletrerot" de mal gust pintat a la paret just arran del clot d'arena... El dibuix i el text no res tenen que veure amb l'anomenada "cultura del grafit" que jo, ho reconec, mai he entesa, però que accept perquè així ho fa la societat per tot arreu. Allò era un insult, una porcada, que a la força havia de molestar el qui passàs per allà. Bé vaig pensar, dins poc temps tenim Sa Fira i ja que ses perdis les volen a plaça, qualcú de l'Ajuntament tindrà el bon gust de fer esborrar això.

Passà Sa Fira, fins i tot la dels caçadors, amb la senyora Munar, omplint de taules Es Dau i el "lletrerot" seguia allà mateix. Amb el meu anar i venir pel poble, en vaig descobrir alguns més, que si bé no tan grossers com el del Dau, baix del meu punt de vista, hi sobren a les parets dels nostres carrers. Ara venen els Reis i Sant Antoni i segur hi haurà fregai i lleixivet... per a mi mateix pensava. Però res de res.

No pot esser, ho esborraran per Sant

Bartomeu... Han passat dos anys i "l'obra d'art" segueix ofenent el bon gust dels qui passen per aquells indrets.

• • •

Donant voltes a com es podria incentivar la participació de la gent del poble amb **Bona Pau**, se'm va ocórrer que seria bo oferir un espai que sota l'encapçalament de "Sr. Batle, jo voldria..." podria esser atractiu. Hauria d'esser un espai clar, amb una petició directe al Batle, assumida i, per tant, firmada i, a ser possible, no massa mala de complir per no embossar la canonada abans d'hora. Podria anar acompanyada d'un curt espai bé per raonar-la o per contar qualche romanço. En tot cas si el comunicant no assumia més intencions literàries que les pròpies de la petició al Batle, la redacció de **Bona Pau**, sem-

Pintades d'al·lots a una paret d'Es Dau
(Foto tirada pel gener de l'any 2000)

pre podria fer-li un poc de costat. Glossadors, articulistes o fotògrafs, donarien una mà.

• • •

Avui m'atrevesc a donar la primera passa i formular com a contribuent d'aquest poble això: Sr Batle, jo voldria, que féssiu esborrar tots quants rètols "espontanis" hi ha pels nostres carrers, i que la brigada de neteja sigui tant perseverant en esborrar-los cada vegada que aparequin, com segur ho seran els qui embruten les nostres façanes.

Si algun dia a les coves de Son Toni Coll, dels Rafals o de Ses Rotes, aparequés una "pintura rupestre" anc que tengui simbologia fàl·lica, com la d'Es Dau, la podeu indultar; seré el primer en anar a visitar-la.

No totes les façanes de la vila estan tacades. Se'n poden contemplar amb molt bon estat, com aquesta de Can Silis

BIEL CAMPS I FERRER

Francisca Gomila Garcias "Matarina"

Una montuïrera centenària

En els anys quaranta, ella i el seu espòs regentaren "La Granja" durant tres anys

Fa molts d'anys que desaparegué del nostre poble per instal·lar-se Ciutat, on viu actualment. Ella i el seu espòs, Pere Rosselló Sunyer, amb el qual s'havia casat l'octubre de 1938, regentaren a Montuïri el que fou "La Granja" en la dècada dels anys 40, quan molts de joves frqüentaven aquest cafè que llavors era de luxe; local que ocupa actualment l'adrogueria de plaça. Quan veiérem de bell nou la nostra entrevistada ens duguérem una agradable sorpresa. En el seu aspecte físic es feia palès el pas dels anys. Era inevitable; però no molt accentuat.

La simpatia que irradia crida l'atenció. S'expressa amb una dolçura i amabilitat que captiven. Durant el diàleg no ens semblava possible que aquesta persona d'aire distingit estàs a punt de complir els 100 anys.

És conscient completament dels seus actes i es diria que disposa d'algun secret perquè els anys li hagin deixat tan poca traça. L'únic detall que la delata en quan l'edat és la manca d'oida. No hi sent bé, però llegeix les paraules als llavis del seu interlocutor. Té l'esperit d'una dona de manco de 30 anys. Les faccions conserven l'atractiu de la seva joventut, amb una simpatia arronsadora.

Quan va saber que volíem entrevistar-la s'alegrà en extrem i amb aquesta excusa volgué venir a Montuïri, el seu poble, que estima i recorda constantment.

Aquestes són unes quantes pinzellades que volem destacar breument de Francisca Gomila Garcias. A través del diàleg la coneixerem més a fons, al temps que descriu un Montuïri i que molts no hem conegut.

Va néixer a Montuïri el 20 d'octubre de 1903 al carrer des Forn i que tots coneixem amb el nom de la seva família: la costa de Can Matarino. Per tant, si Déu vol, aquest octubre complirà els 100 anys.

Filla de Mateu Gomila Garcias i Catalina Garcias Simonet. Foren sis

germans: Jaume, Mateu, Miquel, Francisca, Catalina i "Juanita". Té dos fills: Pere i Mateu; també sis néts i un besnet.

L'entrevistàrem a començament del passat agost i li demanàrem quins records conserva de les festes de Sant Bartomeu, quan encara era una nina o una jove que començava a sortir per la plaça.

— Eren ideals —ens contesta—, i amb una alegria desbordant dins el poble.

— On eren les corregudes?

— En Es Dau.

La seva cara s'il·lumina quan afegeix:

— Em fas recordar unes altres carreres: les de cintes, a plaça. Moltes d'aquestes eren brodades meves i el meu pare em proporcionava les llegendes que duïen, ideades per ell. No m'he oblidat d'algunes d'elles. Una deia: "Punxa fort, cara d'albercoc". Una altre resava: "Ciclista valiente, lo haces perfectamente". El meu pare, a més de ser una persona molt amable, tenia sempre bon humor.

Envoltats a ella amb alguns familiars seus ens ho conta amb una alegria exuberant. Trobant-se a Montuïri

amb part de la seva família i recordant vells temps se sent feliç.

— On anàreu a classe de nina?

— Primerament amb les monges; després, ja més gran, amb la mestra Rei.

— Com passàveu els diumenges les joves entre els setze i devuit anys?

— Ah! El matí, a missa o a l'ofici. Llavors, ajudant en les feines de la casa. L'horabaixa sortíem juntes les amigues cap a l'estació a veure passar el tren; i d'aquí al passeig de plaça, que estava ple de gent jove: era únic. Però quan es posava el sol totes ens retiràvem a ca nostra. No hi havia llum pels carrers.

— No teníeu altres divertiments?

— Bé... et diré —ens diu com si es disculpàs—, també alguna vegada en l'any hi havia ball damunt can Sampol (Salon Sampol) i les que podíem hi anàvem; però les monges en aquest cas eren molt rigoroses. A vegades també anàvem al cinema, que era mut. No podíem gastar molt, no hi havia doblers.

— Sabem que una vegada vos varen treure a ballar el dia del Puig.

Es posa a riure amb una rialla d'una nina que conta una de les seves diablures.

— No sé si ho he de contar.. —ens diu amb els ulls brillants. Però tu saps —continua— que llavors a la festa del Puig s'acostumava a encantar el primer ball. El jove que havia bestret la quantitat més alta podia treure a ballar la primera, la jove que volgués. La banda de música anava a cercar l'al·lota. Un any em varen escollir a mi per esser la primera. Tota empegueïda em vaig amagar quan venia la banda a cercar-me, però després vaig reaccionar, ho vaig pensar bé i vaig acudir a ballar. Sí, vaig ballar la primera.

Tal volta ens ho pensàrem, però...

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la p'agina anterior)

al qui escriu li va semblar veure en els seus ulls per uns moments una llum que es perdia dins la nostàlgia dels anys.

– **Ens acostam a l'any 1930. Anàreu també vestida de pagesa?**

– Sí, com totes les joves, amb una bona coa.

– **Digau-nos com anàveu vestides les joves per anar mudades llevors.**

– Ah... anàvem molt guapes! Mira: unes sabatetes curioses que a nosaltres ens les feia el nostre pare, que era sabater, una faldeta que començava a ser curteta, una bruseta de color discret, algunes amb rebosillo i un mocador de "flejos" molt elegant. Jo, de rebosillo, no en vaig dur mai; duia un volant que era més senzillet. La coa ben feta descansava damunt el mocador.

– **Hem anomenat les sabates: ja les dúieu amb tacó alt?**

– No, era una mena de mig tacó. També –diu rient– començàvem a pintar-nos un poquet els llavis. Jo no em vaig pintar mai. Ja era més endavant, quan vaig començar.

– **Si no ens equivocam i també**

Recorda dues novetats

"Damunt Can Cinto hi dugueren un fonògraf i tothom anava a sentir-lo"

"Don Joan Ferrando va dur el primer cotxe que hi hagué a Montuïri"

Ella va anar vestida de pagesa fins als 25 anys. Llavors es vestí de ciutadana

fregant els anys trenta començaren les dones, les més joves, a tallar-se la coa i vestir-se de ciutadanes, com deien llevors. Fou així?

– Exacte. Jo tenia entre 25 i 26 anys quan em vaig vestir de ciutadana. Era un fet que llevors cridava molt l'atenció. Bastants no s'atrevien a tallar-se-la.

– **L'alimentació dins les cases humils, com era?**

– Senzilleta. Però no es passava fam. Tots sabem, no obstant, que algú llogava algun fill pel manteniment. Però gairebé tothom matava un porquet i feia el bast per a tot l'any.

– **Podeu anomenar algunes famílies benestants del poble?**

– Sí, mira: la família Ferrando, Can Socies, Cas Tinent, donya Carme

Vanrell, Ca s'Hereu... Tenien bones relacions amb el poble.

– **Els vespres, per passar el temps, a què es dedicaven les famílies?**

– Això sí, era molt interessant. Uns quants veïns solien reunir-se a una casa determinada del carrer. Unes feien ganxet o calça, algunes altres encara filaven. Nosaltres, els anys que hi hagué la fàbrica de sabatilles a s'Hostal, fèiem traus a les sabates dels nins i arreglàvem sabatilles. No perdiem el temps. Als vint anys vaig aprendre "el corte" a Palma, amb doña Carme Cortès, una modista de prestigi i em vaig instal·lar a Montuïri fins que em vaig casar.

– **Els temps o els anys més durs de la vostra vida?**

– L'any que morí el meu home, en

Fabricació de balustrada i bigues de tauló Imitació fusta

Servei de transport propi per a tota l'illa

Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5

07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs: Magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Particular: 971 64 61 73

"Pedro". També els anys del Moviment. Un cunyat meu, que era al·fères, morí al front de l'Ebre; el meu germà Mateu també va anar a aquest front. Llavors vingueren els anys quaranta, cruels. Jo encara treballava a Ciutat en la meua professió. Els temps eren tan difícils que les clientes em quedaven a deure la feina i les bestretes quasi sempre. Tenia dos fills petits i vaig haver de passar a fer feina amb uns familiars que tenien un negoci. En aquest temps també estiguérem a Montuiri i aquí regentàrem la "Granja" durant tres anys, amb el meu home.

S'ha entristit, de moment.

– Per què no ens deis els anys més feliços de la vostra vida?

El sol torna a la seva cara, els ulls cobren més vida.

– Sí. Quan tots, germans i germanes eren vius i vivíem junts amb els meus pares, a ca nostra i després, ja casada, amb en "Pedro".

– Quina curolla, quines ambicions tenien els joves de llavors?

– Ah, filet...! –s'interromp un moment– la mentalitat dels joves de llavors no era la dels d'avui; també el temps, les circumstàncies, el mode d'esser eren uns altres; han canviat molt els temps. Ha passat quasi un segle... no teníem tanta ambició. El que desitjàvem era tenir un treball i crear una família.

– Hem conegut, quan encara érem un nin, el vostre pare, un home gens vulgar amb una cultura fora del corrent. Sabem que va anar a la guerra de Cuba. Què ens podeu dir d'ell?

– Els meus pares... com els he enyorat. Eren els més bons del món. El meu pare era molt amic del senyor Lluís "Papalló", els dos molt aficionats al teatre. Si l'has conegut sabràs que actuà damunt l'escenari. En efecte, va anar a la guerra de Cuba i record perfectament les poesies que enviava a la nostra mare, ja que eren casats i amb un fill petit. La meua mare guardava les cartes que jo llegia anys més endavant; una d'aquelles poesies plenes de tendresa deia:

*"Si me vieras, Catalina
del modo que voy vestido,
con un sombrero de paja
y un traje rayadito;
cargado con un "mauser"*

*que es muy bonito
para matar los "maubices"
que causan toda la pena
que tiene mi Catalina"*

– Te'n dic una altra, les record perfectament:

*"Mañana por la mañana
yo me siento en un tronco
sin poder hablar, de ronco,
sobre la hierba cubana
y el sargento al ser de día
pasa lista diligente
y le respondo: presente,
pensando en ti, vida mía".*

– I de cultura, com estava la gent del nostre poble?

– Molt malament, fillet. Molta gent no sabia llegir i escriure. El meu germà Miquel quan s'incorporà al servei militar només foren ell i un fill d'un guàrdia civil els únics que saberen llegir i escriure. Em fas pensar amb en una composició que circulava llavors on es deia:

*"España aprende a leer,
que buena falta te hace
y luego ya podrás ser
nación de primera clase".*

– Recordau el primer cotxe que hi hagué al poble?

– Sí, ja ho crec; el va dur don Joan Ferrando. La gent deia: Don Joan ha duit un carro de foc. Un dia el deixà al carrer del Rector Escarrer, no li degué posar el fre i el cotxe partí tot sol per aquella pendent i xocà contra el forn de Can Cigala.

– I de la ràdio, què ens deis?

– El què record és el primer fonògraf. El vaig sentir damunt el cafè de Can Cinto. Tothom corria a sentir-lo. El meu pare em deia: ja veuràs com amb el temps ens parlaran des de França i les sentirem i veurem per un aparell.

Mestre Mateu s'anticipava al temps. A més d'intel·ligent demostrava tenir visió de futur.

– Vos agrada viatjar?

– Molt. Fa una vintena d'anys vaig viatjar a Miami.

– Algunes paraules que voldríeu dir als lectors?

El somriure és constant en la seva cara quan diu:

– Sí. Record amb molt de gust la festa del Puig, les de Sant Bartomeu, tot quan és de Montuiri m'agrada molt. Tenc uns records molt agrada-

Així d'esvelta era la nostra centenària quan tenia una vintena d'anys

bles, inesborrables del meu poble que estim amb deliri.

L'entrevistada ha viscut encara una època en què la gent del nostre poble treballava molt dur per obrir-se camí. Alguns per subsistir. Ho compaginaven amb una vida bucòlica i en algun moment, tal volta de placidesa, si ho comparem amb les presses actuals.

Dins les inclemències pròpies d'aquell temps, els joves es conformaven –no els quedava més remei– assistint a un ball o a un glosat, unes poques vegades en l'any. No coneixien res més.

La generació d'aquesta respectable centenària visqué la inquietud social dels anys 30 i sofrí una guerra civil que els afectà en excés, treballant constantment i amb escassos mitjans, sempre dins l'estretor. No obstant, dins el diàleg ha optat per recordar el temps i moments feliços junt amb les persones que estimava, exposant sempre els millors moments viscuts.

Evoca els feliços –per a alguns– anys vint i treu a llum temes dolorosos, passant a altres d'humor i estimació, com quan parla del seu pare. En mig de tot, sempre present el seu poble.

Durant el temps que s'expressava se li endevinava l'enyorança dels anys joves plens d'il·lusió, la nostàlgia d'una època llunyana, d'un temps feliços, prometedors... irrepetibles...

MIQUEL MARTORELL ARBONA

ELS NOUS REGIDORS, UN A UN

Rafel Fullana Miralles

El nou regidor d'hisenda, festes i tresorer municipal ha "començat amb molta il·lusió i ganes de fer feina"

En Rafel Fullana Miralles va néixer a Montuïri, el 30 de gener de 1968, essent el petit de dos germans. Com es normal va seguir els estudis fins assolir el d'administratiu de segon grau i encara en va continuar altres com el de graduat social i el de màster de fiscal. Es vaig casar fa poc més d'un mes, amb na Margalida Beltrán, també montuïrera i, per tant, encara assaboreix la lluna de mel. Per altra part, ha viscut sempre al nostre poble, on s'ha incorporat al món laboral, al front d'una assessoria fiscal i laboral. Encara podem afegir que forma part de la nova generació de montuïrers, que aposten laboralment per Montuïri. D'ell podem assegurar que afronta, amb il·lusió i ganes de fer feina les tasques polítiques amb l'equip de govern en el consistori municipal.

– Durant d'aquests darrers anys i ja ficat dins el món laboral, quina ha estat la teva trajectòria dins Montuïri?

– Al llarg de la meua trajectòria professional he realitzat una labor ampla i satisfactòria amb les associacions de Montuïri. He estat President del Torneig de Sa Llum durant els darrers sis anys; som directiu del Club de Futbol de Montuïri, i he estat secretari de l'Associació de Caçadors durant al menys vuit anys.

– Quin ha estat el teu recorregut polític?

– He començat la meua tasca política aquesta legislatura formant part de l'equip de govern del Partit Popular. Som Tinent de Batle de l'Ajuntament, Regidor de Festes, Regidor d'Hisenda i Tresorer-Dipositari municipal.

– Com ha anat l'estrena de regidor?

– Molt positiva. He començat amb molta d'il·lusió i ganes de fer feina, des del primer dia, pel bé de Montuïri. Perquè es posin en marxa tots els projectes que els montuïrers ens han demanat i que nosaltres ens hem compromesos a fer realitat.

– I de cara al futur?

– Vull apostar perquè Montuïri sigui cada dia més segur, més estable i amb més possibilitats de projecció econòmi-

ca i social, ja que Montuïri som tots, i hem de fer feina per tots. És l'única manera de fer les coses ben fetes i aconseguir els resultats que esperam: qualitat de vida i compliment de les expectatives de tots els montuïrers, tal com ens hem proposat a l'inici d'aquesta legislatura.

– Per què la regidora d'Hisenda?

– La regidoria d'Hisenda i la Tresoreria és un repte personal i professional. Fent feina a l'àmbit de l'assessorament fiscal i laboral de Montuïri, consider molt positiu posar aquesta experiència i coneixements al servei del nostre Ajuntament per fer feina amb l'objectiu d'aconseguir l'estabilització econòmica i pressupostària, així com l'impuls de l'hisenda municipal.

– I la de festes?

– En quant a l'àrea de festes, em permet tenir un contacte directe amb la gent del poble, fomentar les relacions socials i les tradicions populars i donar resposta a les expectatives d'oci dels montuïrers.

– Com si fos un privilegi?

– Sí; això em dona el privilegi de coordinar dues àrees molt diferents i ob-

tenir una visió molt completa de la vida pública: les obligacions econòmiques per un costat, però també la defensa de les tradicions populars i dels drets d'oci i temps lliure que tenim tots els montuïrers.

– Principals festes que es preparen.

– Seguint la línia d'anys anteriors, volem conservar i impulsar les festes patronals de Sant Bartomeu, la Fira de Sa Perdiu, les festes de Nadal i dels Reis, el Dia del Puig, els darrers dies,... El més important és aconseguir que tot el poble se senti implicat als diferents actes que anam celebrant, cada vegada més; que participin aportant les seves idees i que es reforcin els llaços de col·laboració i cordialitat entre totes les associacions i tots els montuïrers.

– Què van suposar enguany les festes de Sant Bartomeu?

– Una experiència nova i engrescadora. Tenia certa experiència per haver col·laborat en l'organització del Torneig de sa Llum, però mai havia estat al front d'unes festes tan significatives com les festes patronals de Montuïri. En aquest sentit vaig posar tota la meua il·lusió per complir les expectatives previstes, tant en la preparació dels actes solemnes i tradicionals, com en l'organització d'activitats.

– Quin temps que hi dediques?

– Al ser una experiència que desitjava, vaig procurar coordinar la meua dedicació a la col·laboració desinteressada de tots aquells que any rera any aporten el seu esforç perquè les festes siguin un èxit.

– Principals metes que s'aconsegueixen.

– El que consider més important és la implicació social de tot el poble. No són tan sols unes festes municipals organitzades per l'Ajuntament de Montuïri, realment són les festes populars, del poble, fetes pels montuïrers, i que s'han pogut organitzar, gràcies a la participació i a la feina desinteressada de la majoria d'associacions i entitats del nostre poble, començant pels majors i acabant pels més joves de la vila, que s'han involucrat en fer un programa

ma variat i això ha suposat que tots ens sentíssim els veritables protagonistes de les festes. Així aconseguim per afegitò que els que ens visiten aquests dies, puguin quedar gratament sorpresos del caràcter festiu, amable i obert del nostre poble i la nostra gent.

– Consideres encertades o fora de lloc les crítiques rebudes?

– Qualsevol opinió, suggeriment o crítica que s'han aportat en relació a les festes de Montuïri, són d'un valor positiu, ja que no són més que les aportacions constructives dels propis montuïrers per fer de les festes un acte realment social i global de tot el poble. Això és el que més m'interessa fomentar: la participació i la implicació de tota la gent en les nostres festes.

– I satisfaccions?

– La gran participació de tots els montuïrers i montuïreres, que s'han mostrat plenament involucrats en tots els actes que s'han organitzat. Aquest ha estat el meu principal objectiu i per tant, la principal satisfacció.

– Ja teniu qualche cosa projectada per la fira? Què destacaríeu?

– L'organització de la Fira de Sa Perdiu es fa des de la Regidoria d'Agricultura, Comerç i Indústria que encapçala en Jaume Bauzá, i a partir de la seva labor, tots els altres regidors col·laboraram en equip, aportant la nostra feina. Jo vaig estar ajudant a l'organització de sa Fira altres anys, com a membre de l'Associació de Caçadors, i per això em sent molt vinculat a la Fira.

– Quins objectius que t'has proposat sobre festes?

– A més d'aconseguir que es reforcin i mantinguin les tradicions i costums del nostre poble, on ocupen un lloc privilegiat les festes populars, el meu principal objectiu és aconseguir que cada any tenguem una major participació de la gent de Montuïri i una millor difusió de les festes per tot arreu.

– Què suposa per a tu la regidoria d'Hisenda?

– Ocupar la Regidoria d'Hisenda és un repte personal i professional. Personal, perquè he vist com Montuïri ha anat millorat la seva qualitat de vida, any rera any, gràcies a les inversions que s'han anat fent des de l'Ajuntament (instal·lacions esportives, Escola de Música, serveis municipals i administratius, obres en carrers, pous i

places típiques,...) i això, com sabem tots, suposa un sacrifici econòmic important que l'Ajuntament ha hagut d'assumir. Per tant, vull aportar la meua experiència laboral i professional en continuar impulsant el pla de sanejament financer iniciat fa un parell d'anys pel nostre batle, en Biel Matas, perquè Montuïri tenguí l'estabilitat econòmica i pressupostària necessària per continuar millorant la qualitat de vida dels montuïrers.

– Encara ara es critica l'endeutament de l'Ajuntament.

– Montuïri és un poble d'interior, sense recursos suficients per fer front a les despeses que ens demanda la vida actual i que ens reclamen els nostres veïnats. En aquest sentit, tan sols hi ha dues solucions: o que l'Ajuntament s'endeuti per fer front a les inversions, o que els montuïrers vegin augmentada la seva pressió fiscal impositiva. L'Ajuntament de Montuïri ha apostat aquests darrers anys per fer un esforç a l'endeutament públic, a fi de donar la màxima qualitat de vida al poble, i no pressionar amb tributs als seus habitants. Crec que ha estat una decisió encertada, valorada positivament per tots, i és el meu propòsit com a Regidor d'Hisenda lluitar pel desenvolupament de la línia de sanejament financer que es duu actualment, fent, com el meu antecessor, uns pressuposts restrictius i equilibrats, a fi de dotar Montuïri de l'estabilitat econòmica i pressupostària necessària, sense disminuir els serveis municipals ni pressionar indegudament els seus usuaris, que són a la fi els montuïrers.

– Quina és la tasca del regidor d'Hisenda?

– Col·laborar per aconseguir dita estabilitat econòmica i pressupostària de l'Ajuntament: mantenint el control econòmic, gestionant la previsió d'ingressos i despeses de cada àrea i duent a terme el seguiment de la seva realització i el seu reflex comptable.

– Quan tu arribares a l'Ajuntament, coneixies la situació econòmica?

– Tots els montuïrers tenim constància de les nostres possibilitats i dels nostres recursos. Com he dit, s'han fet moltes inversions que els veïnats hem anat demanant els darrers anys, i això té un cost elevat per a les arquitectes municipals. És important reconèixer aquest esforç i lluitar per gestionar de manera equilibrada i restrictiva els ingressos de què disposam i les despeses que se'ns presentin de cara a un futur.

– Qualque cosa més?

– Agrair a tots els montuïrers (associacions, joves, majors, famílies, grups polítics ...) la seva implicació i participació desinteressada en l'organització i desenvolupament de les Festes de Sant Bartomeu; animant a tots a seguir en aquesta línia de col·laboració, democràtica, il·lusionada i cordial. És una gran satisfacció poder realitzar la meua feina de l'Ajuntament de Montuïri, al veure que la resposta de la gent és positiva i participativa. Gràcies a tots ells, perquè donen a les festes de Montuïri el seu veritable significat.

O. ARBONA

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Joana Mª Bennassar Gomila

Nova directora d'infermeria de l'Hospital de Manacor

Joana Maria Bennassar Gomila, una jove montuïrera de 31 anys, coneguda dins la vila per haver passat pràcticament gairebé tota la seva vida en el poble i a més haver exercit el càrrec de regidora en el nostre Consistori en la passada legislatura, ha estat nomenada Directora d'Infermeria de l'Hospital de Manacor. De nina va estudiar com totes en els centres educatius del poble i després, a Lluçmajor fins a COU. El que féu després serà ella mateixa qui ens ho contarà.

– D'adolescent vaig decidir estudiar infermeria, però essent que a l'institut de Lluçmajor havia estudiat la branca de mixtes no vaig poder entrar a Son Dureta per continuar els estudis apropiats, ja que aleshores era l'únic lloc on es podia estudiar. Una vegada acabat i per espai d'un any vaig fer cursos i tot seguit els meus inicis s'endinsaren de ple dins el món sanitari. Vaig fer un curs d'auxiliar de clínica en geriatria quan aleshores devia tenir uns vint anys.

– Degueres continuar els estudis?

– Sí. Després vaig sol·licitar anar a l'Institut Francesc de Borja Moll per estudiar tècnica de laboratori i això ho vaig fer per poder ingressar a la Universitat i allà estudiar infermeria.

– Concretament, quin és el teu títol?

– Diplomada Universitària en Infermeria per la Universitat Illes Balears.

– Llavors, ja començares a fer feina?

– Sí. Tot d'una vaig anar a treballar a la Clínica Rotger com a infermera i

mentre feia feina allà, per lliure, també vaig compaginar el treball en Atenció Primària. Vaig fer feina a Montuïri, Porreres, Vilafranca i Sant Joan, o sia en els pobles que depenien del Centre de Salut de Vilafranca, que em tocava, i així doblava.

– Tengueres altres activitats en aquell temps?

– Vaig col·laborar en la formació de pràctiques dels alumnes d'infermeria de la UIB i l'escola Blanquerna de Barcelona. I també vaig actuar com a professora d'auxiliar de clínica dins el programa local d'Educació de Persones Adultes de la Mancomunitat Pla de Mallorca.

– D'aquesta primera experiència, quin concepte en tens?

– Hem de tenir present que infermeria ha estat una professió on sempre hi ha hagut mancances. A més, quan vaig començar feien tres anys d'universitat i hi havia molt poca gent, tan poca que sempre n'ha hagut de venir de fora, especialment de Barcelona i de València. Encara ara hi ha molt de personal a Son Dureta que és d'aquests indrets. I essent que en acabat d'estudiar allò que un vol és tenir estar ocupat i adquirir coneixements, tota vegada que ets molt novella, en donar-te l'oportunitat no saps dir que no. Però vaja... tot és currículum i això és molt important. I estic tan contenta que no tornaria enrere.

– Des de Palma a Manacor?

– Sí. En el 98 vaig acabar atenció primària, vaig deixar la Clínica Rotger i vaig em incorporar a Manacor amb la categoria d'infermera.

– En quin grau?

– No som més que infermera. No hi ha diferents graus dins aquesta professió. Ara bé, hi ha gent dins aquest camp que s'especialitza perquè, per exemple, li agrada estar dins pediatria o una altra especialitat concreta.

– Una vegada incorporada a Manacor, quina fou la primera feina que allà desenvolupares?

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

– Estava ocupada com a contractada i em feien anar allà on hi havia necessitat, fins que vaig aconseguir un lloc fix dins l'Hospital.

– **Quin fou aquest lloc?**

– Hospitalització en el servei de medicina interna.

– **I darrerament?**

– Ara fa dos anys i mig que tenia la responsabilitat d'una planta. Concretament era la supervisora de medicina interna de l'Hospital de Manacor.

– **A partir d'ara, què seràs?**

– Seré la directora d'infermeria de l'Hospital de Manacor...

– **... la qual cosa suposa...**

– ... molta responsabilitat, ja que ets el cap de tot el personal d'infermeria de l'Hospital.

– **Què inclou aquesta designació?**

– Això inclou coordinar i ésser responsable dels celadors, auxiliars d'infermeria, tècnics de laboratori, tècnics de raigs, infermers... Enguany són 400 i pico i l'any que ve possiblement seran bastants més perquè redueixen les hores de feina i això durà com a conseqüència augmentar la plantilla, tant és així que ja es parla que seran més de 500.

– **Ho podràs abraçar tot?**

– Encara que siguis responsable de tot això, evidentment no ets tota sola, però ets el cap, diguéssim, orientatiu. No s'ha d'oblidar que feim feina en equip de dues coordinadores i supervisoras de planta i de serveis.

– **En concret, dins l'organigrama del centre, quin lloc ocupes?**

– El gerent és el cap i jo estic sota les seves ordres.

– **Quin temps de dedicació et suposarà aquest nou càrrec?**

– En un principi tenc horari de di lluns a divendres, els matins fins a les 3. S'ha de dir, però, que en el contracte de gestió, l'horari és flexible. Algun dia hi hauré d'anar l'horabaixa perquè, per exemple, el matí hauré tengut una reunió a Palma. O sia, els directius tenim l'horari flexible sota la nostra responsabilitat.

– **Aquest nomenament, és per un cert temps?**

– És un nomenament de la

Conselleria de Sanitat i de confiança política. O sia, és de gestió política, però comptant sempre amb la meua categoria professional.

– **De quina durada?**

– En principi és de 4 anys. És curiositat que sia d'una legislatura, però és així. Es veu que està pensat perquè sia de la durada d'un procés electoral.

– **És de suposar que n'estaràs satisfeta.**

– Estic molt contenta encara que de tot d'una em vaig retgirar molt; però en veure que han pensat amb mi, em satisfà, tant és així que ho consider com un repte professional.

– **Naturalment, no podràs fer altra feina.**

– No. Ara bé, no deix al marge la

política, essent que la política m'agrada. Però la meua feina professional, em complau. I per altra part, essent que tenim les transferències de sanitat, l'Hospital funciona d'una manera autònoma.

– **Finalment i ja per acabar, podries transmetre'ns la teua darrera impressió?**

– Estic molt contenta i per a qualsevol cosa que vulguin els montuïrers em trobaran a l'Hospital de Manacor. Que demanin per mi. Ens hem d'ajudar entre tots i com a montuïrera i essent que aquest és un hospital de referència per a tots els del nostre poble, si puc estaré encantada d'atendre tothom.

O. ARBONA

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

HA COMENÇAT EL CURS ESCOLAR 2003-2004 AL COL·LEGI JOAN MAS I VERD

186 alumnes (67 d'educació infantil i 119 de primària) i 16 professors

Al CP Joan Mas i Verd hem encetat un nou curs escolar amb una matrícula de 186 alumnes, 67 d'Educació infantil i 119 d'Educació primària.

Quant al professorat, a infantil hi ha tres tutories i una mestra més de suport. Enguany a l'etapa de primària hi tenim set tutories perquè hi ha dos grups d'alumnes de 1r. Un mestre de Llengua anglesa, una mestra de Pedagogia terapèutica i els tres membres de l'equip directiu completen una plantilla de 16 persones destinades exclusivament a Montuïri. A més, comptam amb una mestra especialista en Audició i llenguatge dos dies a la setmana, dilluns i dijous, i amb una mestra de Religió els dimecres. La pedagoga ens atindrà, quinzenalment, els dilluns.

Com és habitual, les activitats del professorat començaren dia 1 de setembre, per tal de programar i organitzar el nou curs. L'alumnat va iniciar la seva tasca dues setmanes més tard, dilluns dia 15. Aquestes dates es fixen en el calendari escolar oficial.

Aquest setembre ha estat una mica difícil començar bé i tenir-ho tot a punt, a causa de les obres realitzades durant l'estiu a l'edifici escolar. Es tracta d'unes millores dissenyades i finançades per la Conselleria d'Educació i Cultura i contractades per l'Ajuntament. Després d'avaluar les velles persianes de fusta per unes noves d'alumini, fer una cuina nova i canviar la majoria d'aparells ja molt vells, col·locar una barana a la pista de bàsquet i canalitzar les aigües pluvials procedents de Sa Torre. Per tal d'aconseguir una cuina renovada i en

Des de començament de curs, es poden veure nins emprant el pati de les escoles per a la gimnàstica i per als jocs escolars

bones condicions per donar servei a la demanda existent, el Consell escolar del centre va decidir incrementar la dotació pressupostària a càrrec del compte del menjador de l'AMPA.

El menjador escolar funciona com una empresa a nom de l'AMPA i gestionada per l'equip directiu i el claustre de professors. Hem de dir que la bona gestió d'anys passats ha permès fer front a les despeses d'una part de la reforma.

Aquest curs tenim molts usuaris del servei de menjador: 138 alumnes, 8 mestres, 4 monitores i 2 cuineres. A més, els dilluns, dimecres i dijous hi hem d'afegir entre 8 i 10 comensals.

El preu mensual serà de 50 euros, d'octubre a juny, ambdós inclosos.

Per altra banda, el centre ofereix el servei de biblioteca els dilluns, dimecres i dijous de 14 a 15 hores. Els dijous, excepte el primer dijous de mes, a la mateixa hora, també hi haurà taller d'informàtica.

El tema central d'aquest curs tot just començat tindrà com a eix Grècia i els Jocs Olímpics de 2004. Volem aprendre de la història i valorar els aspectes més positius i lúdics dels Jocs. En resum, ens agradaria molt arribar a la meta del mes de juny amb un curs ben aprofitat i enriquidor per a tothom.

EL CLAUSTRE DE PROFESSORS

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Nova associació

Ha nascut a Montuïri l'associació Zero-Tres amb l'objectiu de fomentar la participació de les famílies en el desenvolupament soci-educatiu del municipi. Entre les seves principals finalitats vol aconseguir més recursos econòmics per al servei d'escoles/ guarderies del municipi de Montuïri, realitzar tallers i activitats lúdiques, col·laborar i participar amb altres associacions i entitats locals amb el desenvolupament dins de l'àmbit soci-educatiu, poder ésser interlocutors d'aquesta població infantil (0-3 anys) i conciliar la vida familiar i laboral.

Tots aquells que estigueu interessats i vulgueu més informació podeu contactar amb la Presidenta, Aina Roca, al 971-644177 o la secretària, Mª Gràcia Falgueras, al 676434954.

Associació 0-3 anys

Carta oberta

Agraïment a Maria Rigo

(educadora de s'escoleta)

Eres gairebé una joveneta, quan juntament amb na Magdalena, obrires la primera escoleta. Era un temps de molta il·lusió i energia envers aquell projecte. Record quan ens contaves que quan tancàveu a les vuit del vespre vos n'anàveu escapades cap a casa, per calcar en els vidres dibuixos per pintar els nins l'endemà, o que eren les onze del vespre i acabàveu de cuinar les lleties, croquetes, etc., que els menuts dinarien al dia següent.

Avui, quan escrivim això, ja sabem que ens deixes, que per circumstàncies personals consideres que necessites renovar energies. Ho respectem, però ens apena molt, ja que el temps, paciència i sobretot amor que has donat als nostres fills, té moltíssim de valor.

Esperem la teva tornada, tal vegada ja a una escoleta nova, i puguis reprendre la tasca que avui deixes. Estem segurs que ets una gran professional (tal vegada, no s'ha tingut en compte, ni reconegut) però del que estem segurs, és de la teva qualitat humana.

En nom de l'associació de 0-3 anys, de pares i mares de nins que han passat per s'escoleta i per suposat de les teves estrelles, (els nins).

GRÀCIES, GRÀCIES DE TOT COR i sort en el teu nou camí!

Associació 0-3 anys

La Coral Parroquial Mont-Lliri, informa

Funerals

És costum d'aquesta Coral assistir a tots els funerals que se celebren en aquesta parròquia, cosa que feim de manera altruista i desinteressada. Per això volem agrair a tots els familiars que fins ara ens han ajudat amb la seva aportació voluntària.

La Coral té unes despeses que amb els ajuts institucionals que rebem ens fa molt difícil dur el pressupost a terme. Vos donam aquesta informació per convidar-vos a col·laborar amb la mesura que pugueu. Gràcies per endavant.

Loteria de Nadal

Enguany és el primer any que la Coral ha fet participacions de loteria de Nadal. El nombre que jugarem és el 45.658. Vos animam, una vegada més, a col·laborar comprant paperetes. Podeu comparar-les als integrants de la Coral i a la majoria d'establiments comercials de poble. Molta sort per a tots!

Actuació de la Coral a noces i festes

Volem recordar a les persones interessades que l'actuació de la Coral per cantar a les misses de noces o altres tipus de festes té un preu establert de 300 € (a Montuïri o al Puig de Sant Miquel) i de 400 € a fora poble.

La Junta Directiva

Para aquellos que tienen instinto.

Milestone No 69862-6702: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros, incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.mauricelacroix.com

Fermin
Joyeros

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

Lloret de vista Alegre va celebrar la festa del sequer

La tradicional festa del sequer que es ve celebrant des de fa anys a Lloret de Vista Alegre,enguany, que era el 14è aniversari, 2a època, tingué lloc el dissabte i diumenge, dies 6 i 7 setembre amb gran èxit. Hi va participar una gentada.

Va començar la festa a les 19'30h del dissabte amb amollada de coets, rebuda d'autoritats, anar a casa dels figaralers majors, els quals pujaren a una luxosa galera tirada per un lluent cavall i foren obsequiats amb uns ganxos de collir figues. Tot seguit i acompanyats amb el so del tambors, flabiols, xeremies, una trecalada d'al·lots, al·lotes i jovençans vestits de pagesos, ballant i botant feren un alegre passacarrers fins arribar a l'església parroquial. Seguidament missa solemne, presentació de la Comissió del Sequer, presentació del pregoner per Felip Munar i Munar i pregó de festes a càrrec de mossèn Pere Orpí.

Tingueren l'honor d'esser figurelers majors l'amo en Miquel Coll Bibiloni "Lleter" de 83 anys i la seva esposa, madò Maria Real Pons "Uileta". Aquest matrimoni varen estar per amos a Binifat on, anys fa, estenien uns tres-cents canyissos d'albó al sol i assecaven moltes figues, a més, per aprofitar-les a totes, feien una bona engreixada de porcs i que tan bona carn donen els porcs que n'han menjades.

La crida

El pregoner, mossèn Pere Orpí, va començar fent una crida que, en part, se semblava a les d'antany quant el "saig" sortia a fer-la pels encreuaments del carrers del poble tocant el tambor o fent sonar una trompeta. La segona part, com a mossèn que és, semblava un sermó

Més o menys ho va dir així: *Per ordre del senyor batlle, senyors regidors i membres de la Comissió de festes de Lloret de Vista Alegre, es fa sebre al públic que tots estau convidats a participar de les Festes del Sequer de l'any del Senyor, 2003.*

"Com que els capellans també som pecadors, permeteu-me que em confessi públicament d'una temptació que sempre m'ha dominat: m'agraden molt les figues. Per aquest motiu, aquí em teniu amb totes les figues damunt el canyís.

A les collites d'anys anteriors heu tengut, com a pregoners, il·lustres i experimentats figurelers de la paraula. Per això no us vengui de nou si tenc por de "fer figa".

Però és hora d'agafar el ganxo i el paner i començar la tasca. La meva condició de "mossèn" i de llépol de figues m'ha duit a pellucar entre les fulles del *Llibre dels llibres*, la Bíblia, on hi podem trobar una bona embosta de figues de cap de brot.

Comencem pel principi. Déu va crear l'home i el posà al jardí de l'Edèn, on va fer néixer de la terra fèrtil tota casta d'arbres que fan goig de veure i donen fruits saborosos (Gn 2, 9).

Entre aquests arbres esplèndids, naturalment hi havia la figuera.

Adam i Eva, púdicament vestits amb fulles de figuera davant la presència del creador, protagonitzen la primera desfilada de models de la història, precursora de la moda "ad lib" i tantes altres passarel·les... que no sempre es preocupen, precisament de tapar nueses".

Va seguir contant història de les figures fent referència a episodis de la biblia fins avui.

Fou un pregó històric i humorístic.

A la festa del sequer estan prohibides malsofridures i bregues, el senyor batlle prega que tothom estigui de bon humor, gaudeixi de bon de veres la festa ja que hi ha programa per passar-s'ho alegre recordant les feines i diversions amb cançons i balls de sequer als mateixos sons que alegrement es divertien ja els nostres avantpassats figurelers i figureleres.

Així idò, amb molta alegria i bon humor, el dissabte, a la sortida de l'ofici solemne, hi va haver molta diversió; cançons de figureler, ballades, sons de xeremies tambors i flabiols, ballades de bot, d'aferrat i molta gresca. Degustació de figues, d'arrop de figues, de mel de figa, i altres llepolies. Mostra d'aproximadament unes 80 varietats de figues (segons una llista facilitada per l'ajuntament de Lloret hi ha constància de 94 castes de figues), també exposició de varietats d'ametlles, garroves, gínjols, magranes i altres productes típics del nostre fora vila, també mostra de plats cuinats on la figa n'és el primordial ingredient. Estris que s'empraven, i s'empren encara ara, per collir i assecar figues, ganxos d'ullastre, paners, coves, escales, canyissos d'albó, garrots, senalles etc. També hi havia exposició d'ormeigs que temps enrera s'empraven per conrear, com són: arades de fusta i de ferro a les quals s'hi enganxaven bísties o bous, carros i carretons per tragar, carretons de batre de pedra, erers, ereredores, garbells, una moderna bateadora marca *Doga* fabricada a Lloret fa més de cinquanta anys, galivans, xapes i xapetes, cànecs i altres antigues eines.

Cal remarcar que a les ballades, ex-

BIP **Super Montuiri**
supermercados Extens assortit
 Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria Panaderia •

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuiri

posició i tots els actes litúrgics, recreatius i culturals que se celebraren foren presidits pels esmentats Figarelers Majors i hi va assistir una gentada. Fou tot un èxit.

Les figues

Pel mes de setembre ens trobam a la plena del recollir arreplegar ametlles, garroves i figues, antany, com que arreu havia figueres i s'assecaven les figues damunt canyissos d'albó era temps de molta més feina que avui en dia que se n'assequen poques. Però tot i la molta feina hi havia alegria, collint i arreplegant figues es cantaven i amb la tonada pròpia del cantar figueraler cançons com aquesta: *-Figues roges i albacons, paretjals i cucarelles. D'aquestes menjareu vos des figuerals de Sencelles.* Per tant la data de la celebració de la Festa del sequer, el primer diumenge de setembre és un encert ja que ens trobam a la plena de la maduració de les figues. Començant per les figues Albacors i Flors les quals maduren per Sant Pere, d'aquí ve la dita; *Per Sant Joan en cullen un paner gran i per Sant Pere enrevolten sa figuera*, seguit de les agostenques com son: les roges, carlines, alacantines, algerines, de la tira i altres que la primera quinzena de setembre encara n'hi a les figueres i ja comença a haver-n'hi de martiniques, bordissots, verdals, de la roca, i per tant quan estan a la plena de l'anyada de figues és el mes de setembre perquè n'hi ha d'agostenques i de setembrines.

Cert és que l'assecar figues comporta molta feina i si l'any ve plujós s'ha d'estar molt pendent del temps acarant, mullant i entrant el sequer a cobro però val la pena aplegar-les que són molt dolces i d'un gran valor energètic. Per cert enguany el temps ha estat, diria que normal. La primera setmana de setembre varen tenir unes quantes tempestes però tampoc no excessives bastants anys pel mes de setembre ho fa; la cançó ho diu: *el pobre figuereler/ passa la vida penada/ en veure nigulada/ qui té tauleta posada/ corrensos a entrar el sequer;* en clara referència que per assecar figues s'ha d'estar molt pendent del temps, ja que, com he dit suara, pel setembre són normals les tempestes. Quan ha passat la pluja encara que només sigui per unes hores es tornen a estendre els canyissos.

La segona setmana de setembre féu bon sol fins el diumenge dia 14 que a

redols va ploure però prest les ennigulades s'esbargiren i tornà el sol.

Cert és que qualche any tot el setembre encara fa estiu i no plou, però gairebé sempre el temps és insegur, ja se sap: *Setembre o eixuga les fonts o se n'enduu els ponts.*

El fet de comportar tanta feina i no estar compensat econòmicament ha fet que s'hagi abandonat tal activitat pagesa. Tot i així, a bastants cases assequen uns quant canyissos de figues. Hi ha bastants pagesos que les apleguen o cullen per donar al porcs. Tot i així sembla que des de fa uns anys es nota un augment a arreplegar i collir figues i assecar-ne així com també amb el sembrar figueres. D'aquesta afecció vers les figues i figueres en té molta influència aquesta *Festa del sequer*, ja que la gent que hi assisteix se n'adona de tan bones com són les figues i que és una fruita que no s'ha de deixar perdre.

Però generalitzant, si fèiem una volta per fora vila, podem veure arreu solades de figues i a llocs no es veu la solada perquè, ja no solament no es cava la llobada i es tallen els bordall i herbeis de vora la soca de les figueres, sinó que ni tan sol seguen el sembrat de davall la figuera. I clar, dins els brins d'ordi o blat que ha romàs sense segar no es veuen les figues en terra i es fa impossible arreplegar-les

La *Festa del Sequer* que any rera any es ve celebrant a Lloret de Vista Alegre es fa amb la finalitat revifar tant el conreu de les figueres que moltes estan abandonades, veure pel fora vila sequers de figues, recordar i perseverar les tradicions pageses. Enguany, com tenc per costum, hi vaig assistir i em vaig adonar com de cada any i acudeix més gent i s'interessa per l'ampla varietat de figues que encara es troben a Mallorca. De fa uns dos anys es trobaren dues noves varietats: La *De la Reina*, una figa negra, clivellada, molt maca la trobaren a Orient. Ni havia una altra que es diu; *Pota de Cavall*.

I per arrodonir les festa, recordant els antics balls de sequer presidits pels figuerelers majors i amb nombrosa assistència, hi hagué ballada popular, de bot i d'aferrat, al so dels populars conjunts musicals mallorquins *Música nostra* i *Herbes dolces*. I per recuperar forces, un bon servei de begudes i menjar.

SION NICOLAU

Agrimontuiri
S.L.

Lamborghini

Ctra. Palma - Artá, Km. 28 - 07230 Montuiri
Telf. 971 161 523 Fax 971 161 524 Telf. 607 301 144

Dos montuïrers a Galícia

Fa mig segle, era l'any 1953, aquests dos montuïrers que veim a un i altre costat estudiaven a la Universitat de Santiago de Compostel·la i essent que eren amics i condeixebles del fill del cap de la Base Naval de Marín (el d'enmig), tots tres es fotografiaren. El de l'esquerra és l'actual apotecari de Montuïri, Pau Servera, i el de la dreta, el nostre col·laborador, Josep Oliver. Com es pot entreveure, era un dia d'hivern, ja que els tres portaven roba del temps. Darrera d'ells es destria el monument a la poetessa Rosalia de Castro (1837-1885), natural de Santiago i destacada escriptora romàntica en prosa i en vers.

Gloses

25 de setembre de 2003

Ja comença sa tardor,
des camp ja han llevat ses busques,
i perquè ha fet quatre brusques
ja hi tornen veure verdor.

Amb aquesta aigua que ha feta
moltes plantes han florit;
jo en tenc vermelles, rosa i lileta
que les veim de dins es llit.

Tot s'estiu els he regat
amb aigua de sa "manguera"
sense cap flor ni esponera
fins que del cel s'han saciat.

Ara és una hermosura,
quasi pareix un jardí,
me dóna goig estar-hi
i qualcú en veure'm s'atura.

ANTÒNIA ADROVER

+++

Els vuit vents

Comentari glosat sobre els vuit
vents de Mallorca i el temps que d'ells
se'n pot esperar.

Tramuntana és vent del Nord;
si aguanta... refrescarà.
A l'hivern, neu mos darà
si no es cansa i bufa fort..

El Gargal, més bé Gregal,
el vent dels grecs, vol dir el nom:
si quan ve no mos fa mal,

pot dormir tranquil tothom.

El Llevant, si és constant
i arrauxat, té esperons.
A l'estiu els Llevatons
van sortint de tant en tant.

Amb **Xaloc**, moltota mar,
sorda o vella, és lo mateix.
El qui surti a pescar
trobarà més ball que peix.

Fent **Migjorn** sol llampegar
i algun ferest temporal
entre l'octubre i Nadal.
A l'estiu mos fa suar.

Si qualche Puig du capell
o fa **Llebeig**... "Aigua veig!"
Això diu el qui ho coneix
i el paraigua té prop d'ell.

El Ponent és vent freqüent,
sobretot el ponentol.
Infla o minva a tot moment
i prim queda post el Sol.

Vent **Mestral** és infernal:
ses mestralades disgusten,
fred... i trons que mos assusten.
Posau tranca en el portal.

RAFEL CIFRE VILA

+++

Ses Rotes

*Altres temps la gent era molt afeccio-
nada a les gloses. Un roter, un dia
després d'haver carregat el seu carro i
ja disposava de tot quan era seu, quan
se n'anava amollà aquesta:*

A "Diós", rota dolenta,
abandonada de Déu,
ara que tec lo que és meu
pots tornar mar per a sempre.

*I un porqueret, que estava amagat
darrera una mata, inesperadament li
contestà així:*

A "Diós" murmurador,
que sempre m'has murmurada,
tu vols collir bona anyada
i ets un dolent conrador.

*Glosa molt antiga que ja sentia con-
tar als meus padrins i ara la repro-
duesc perquè en quedi constància.*

TÒFOL MASSANET "PARRÍ"

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

8 jovenetes

L'anada al Puig el dia de la tercera festa de Pasqua és una comesa quasi obligada per a tots els montuïrers en bon estat de salut. I en anar-hi a peu, la gent jove o ja d'edat i pel camí gaudir de d'aquelles "aventures" o acudits que a un se li ocorren, fa que l'anada o venguda sia més agradable. I amb aquesta alegria i satisfacció hi havien pujat aquestes vuit jovenetes l'any 1957. Allà dalt se separaren un poc del trull de la gent i es feren aquesta foto. Elles són (començant per l'esquerra, dretes): Joana Moragues, Magdalena Xiva, Joana de Son Manera, Catalina Petrera. (Acotades): Antònia Matxa, Maria Titina, Catalina de Son Cunill i Jerònia Pons (+).

Records d'infantesa

Una vegada, acabada la guerra civil espanyola, degut a la falta de blat, es va haver de menjar molt de pa moreno, més negre que moreno. A més a més, va estar molt de temps racionat. Els únics que el menjaven blanc eren els pagesos que tenien collita pròpia. Aleshores un pa blanc de la pagesia podia obrir moltes portes.

Aquesta situació va durar una sèrie d'anys, fins que es va recuperar la mancança del cereal.

Llavors, es va entrar dins un cicle totalment diferent. Del pa negre es va passar a consumir-lo totalment blanc, les farineres rivalitzaven a fer farina, el màxim de blanca i refinada. El mercat ho demanava, perquè la gent, cansada del pa negre, el considerava article demés baixa condició social.

Aquest període durà bastants d'anys, es va oblidar el temps de

"Si em tornen el pa, te'l tiraré pel cap"

racionament del pa negre.

Actualment, es torna a menjar el pa més moreno, més negre, integral (pa en totes les sèmols i el segó). Els motius són totalment diferents. En el mercat es troba pa amb abundància, però els metges aconsellen el pa moreno, perquè té més valor nutritiu. Avui, la gent ja no ho associa a una mancança poder econòmic, sinó, a una alimentació més equilibrada.

La farinera Gomila i el forn de Can Salat, d'una manera fortuïta, varen ésser els pioners a l'hora de tornar consumir pa moreno.

Na Maria Moll Martorell, madona de Ca'n Salat, ens va demanar farina. (llavors tota era blanca) La necessi-

tava urgentment. Jo li vaig dir que s'havia foradada una tela dels cernedors, i la farina tenia algunes retxes de sèmola morena, i que no en tenia d'altra.

Em va dir: si no en té molta, dugués-la, que l'he de mester sens falta. Quan la va veure, digué: si em tornen el pa te'l tiraré pel cap. Al cap d'uns dies em diu: em pots dur la farina germana de l'altra, perquè el pa té un coloret dorat i agrada més a la gent.

A partir d'aquí, la farina i el pa pagès de Montuïri agafaren fama, de tal manera que en el transcurs del temps foren imitats per altres forns i farineres. El trauc que es va fer la tela, implicà substituir-la i estar unes hores sense poder fer farina. En aquesta ocasió, es va fer veritat la dita, no hi ha mal que per bé no vengui.

Joan Gomila

El Montuïri Juvenil ha guanyat els dos partits jugats el passat setembre

El Montuïri, decepciona

Els de 2ª regional i els juvenils, imbatuts

Tercera divisió

Santanyí, 2 - Montuïri, 0

En una primera part de domini del Santanyí, els de Montuïri es varen trobar al descans amb dos gols en contra degut que no eren un equip bon conjuntat sobre el rectangle de joc. A la segona part, els de Gaspar Sastre reaccionaren però no aconseguiren reduir distàncies.

Montuïri, 0 - Collera, 0

A la segona jornada arribà el primer punt pels de Montuïri. Tot el partit va ser de domini local amb moltes ocasions per part del Montuïri, les quals no varen saber aprofitar. Finalment s'arribà a la cloenda del partit sense gols al marcador.

Sta. Eulàlia, 1 - Montuïri, 0

Va ser un partit molt igualat amb bastants ocasions per part dels dos conjunts. El Montuïri va tenir la victòria a la mà, però una vegada el travessar i dues el pal ho varen evitar. Finalment, els locals aconseguiren el gol després d'un rebot dins l'àrea.

Montuïri, 2 - Sp. Mahonès, 3

Durant la primera part els de Montuïri no varen existir i es varen sorprendre amb dos gols per part del conjunt menorquí. A la segona part, Gaspar Sastre va endevinar molt bé amb els canvis i va reduir distàncies per mitjà de Tomeu Verger, però tota reacció va desaparèixer amb l'1-3. Finalment Nebot aconseguiria el 2-3 definitiu.

Manacor, 4 - Montuïri, 1

Després de cinc partits el Montuïri encara no sap què és guanyar. Així i tot va oferir una bona impressió, sobretot durant la primera part, que acabà 0-0, si bé fou a les darreries del partit quan donà el braç a tòrcer i el Manacor va sentenciar i deixà el Montuïri coet de la classificació.

2ª regional

Montuïri, 2 - Cala d'Or, 0

Bunyola, 0 - Montuïri, 1

Montuïri, 0 - Alaró, 0

Juvenils

Ses Salines, 0 - Montuïri, 2

Montuïri, 4 - Sineu, 1

JAUME PALOU

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
 Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

PLANTILLES DEL FUTBOL LOCAL

102 jugadors fitxats pels equips de Montuïri

23 persones entre entrenadors, delegats i altres completen el quadre de responsables

III Divisió

Jugadors: Josep Maria Mas Tugores, Rafel Alcover Amengual, Guillem Munar Miralles, Cristòfol Andreu Amengual, Baltasar Socias Pocoví, Mateu Gomila Nicolau, Francisco Pérez Martín, Diego Enri Bernabeu, Miquel Ribas Nicolau, Daniel Polvorosa Payne, Joan Miralles Marimón, Francisco Varón Alfaro, Rafael Zamorano Gómez, Andrés Vicente Llisto González, Jaume Mas Rigo, Bartomeu Verger Rossinyol, Miquel Juan Mora, Jaume Martorell Bennassar, Xavier Nebot Turró, Benjamín Hernández Winter i Pere Lluís Penyaranda Sánchez. (Total 21).

Entrenador: Gaspar Sastre Gomila; **Preparador Físic:** Llorenç Vallespir Munar; **Massagista:** Enric Brunet Monserrat; **Delegat:** Antoni Mercadal Obrador; **Encarregat Material:** Joan Verdera Gomila.

II Regional

Jugadors: Jaume Ramonell Miralles, Jaume Garcia Oliver, Joan Mesquida Llinàs, Abdelaziz Azizar, Daniel Ortiz Tinoco, Alexandre Vidal Lamarcha, Jaume Mas Rigo, Jaume Alcover Melià, Bartomeu Lladó Mora, Miquel Joan Amengual Marimon, Damià Vaquer Ferrer, Diego González Ramonell, Miquel Verger Bonín, Llorenç Munar Miralles, Antoni Alcover Mayol, Miquel Gili Roig, Eladio Huerta Pons, Pedro Salvador López Tebar, Miquel Mesquida Adrover, Antoni Miquel Valentí Arbona, Said Azizar, Gabriel Amengual Martorell i Bartomeu Bennassar Verger. (Total 23)

Entrenador: Joan Rosselló Adrover; **Delegats:** Xavier Socias Pocoví, Miquel Àngel Sastre Julià (Xirino), Mateu Coll Salvà i Joan Jaume Roca Noguera.

Juvenil

Jugadors: Joan Fornés Truyols, Abdelmar Rachdi, Salah Garouai, Jaume Palou, Miquel Tous Verger,

Antoni Miquel Vanrell Bauzà, Bernat Miralles Mas, Xavier Ramis, Raül Ortiz Tinoco, Bartomeu Andreu Amengual, Joan Jiménez, Bono Salas Eu, Francesc Mas Rigo i Francesc Mesquida Llinàs. (Total 14)

Entrenador: Ponç Mesquida Noguera. **Delegats:** Joan Fornés Gomila i Rafel Tous Gomila.

Cadet

Jugadors: Pedro Martiet, J. Andreu Coronado, Magí Vidal, Farid Azciar, Agustín Silvera, Joan Lluís, Josep Cerdà, Antoni Roig, Joan Ramis, Antoni Joan Martorell, Miquel Mairata, J. Antoni Solier, Llorenç Miralles, Rafel Cerdó "Toet", Andreu Sorell, Andeu Rosselló, Miquel Picornell, Luigi Chiriboga i Hafitt. (Total 19)

Entrenador: Joan Verger; **Delegat:** Francesc Ramis.

Aleví F-7

Jugadors: Miquel Miralles Mayol, Josep Canuto Mayol, Rafel Rigo Miralles, Rafel Gaspar Miralles Vich, Antoni Miralles Martorell, Bartomeu Verger Alcover, Antoni Joan Mayol, Xavier Martret Campins, Joan Mayol Rigo, Antoni Sánchez Jiménez, Marc Barceló Arbona, Bartomeu Fullana Gomila i Pere Servera Pocoví. (Total

13)

Entrenador: Josep Mas Tugores; **Delegats:** Llorenç Mayol, Miquel Barceló i Antoni Verger.

Benjamí F-7

Jugadors: Antoni Payeras Ramonell, Antoni Nicolau Vaquer, Antoni Bergas Forteza, Francesc Aloï Oliver, Jaume Mas López, Francesc Xavier Carralero Perelló, Gerard Wulf Sampol, Samir Mzouri Vicente, Fèlix Niedenzu Kuschmierrz, Said Garouaoui, Antoni Miralles Niell i Miquel Ginard Fiol. (Total 12).

Entrenadors: Jaume Ramonell Miralles i Miquel Amengual Florit. **Delegats:** Antoni Nicolau Sastre i Gabriel Miralles Pizà.

Inici de les competicions

El passat més de setembre començaren les competicions oficials els equips de III divisió (aquest ja ho féu el 31 d'agost), el de segona regional i els juvenils (els resultats dels quals figuren a la pàgina anterior) i està previst que aquest octubre també les inciiin la resta dels equips de futbol base com també els conjunts de bàsquet.

The advertisement for 'MANS' features a central logo with the word 'MANS' in a large, stylized, gothic font. Above the logo, there are four smaller logos: 'Levi's', 'DIESEL', 'Avirex', and 'Lee'. Below the logo, there is a contact box with the text 'L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56' and a dropdown menu showing 'Porreres'. At the bottom of the advertisement, there are several more logos: 'AVIA', 'CAT', 'ART', 'BENJAMIN', and 'adidas'.

Visita als malalts

De bell nou reemprenem la tasca de la visita als malalts en el marc del "Primer Divendres de Mes". També aquest curs volem dur a terme aquesta tasca pastoral, perquè els malalts són una força evangèlica dins l'Església i dintre del món. Aprofitam per comunicar que, a més a més dels malalts que normalment visitam, els que vulguin ser visitats que parlin en les persones encarregades o que ens ho comuniquin a la rectoria.

Baptismes comunitaris

El diumenge dia 13 d'Octubre a les 18'00 h, celebrarem el sagrament del baptisme.

Volem informar que els baptismes seran el segon diumenge de cada mes i també es podrà celebrar en l'Eucaristia del diumenge de les 12'00, excepte el diumenge que celebrem la Missa amb els nins que serà el quart diumenge de cada mes.

Reunió de pares dels infants de la catequesi de comunió

Convidam els pares i mares dels nins i nines de pre-comunió i comunió a una reunió el proper dimecres dia 9 a les 9'00 a la rectoria.

Catequesi de pre-comunió i comunió

El proper dimecres dia 15 d'Octubre a les 18'00 h començarà la catequesi de pre-comunió i de comunió.

Missa amb nins

El darrer diumenge de cada mes l'Eucaristia de les 12'00 serà amb nins. Es a dir, serà una celebració més infantil a on els nins de la catequesi tendran un especial protagonisme. Demanam als pares dels nins de la catequesi que els acompanyin per tal de celebrar conjuntament la seva fe.

El Domund

Amb el lema "Amb Maria cridats a la Missió" dia 19 d'Octubre es celebrarà la jornada del Domund. La col·lecta que es farà aquest diumenge serà destinada íntegrament als missioners i missioneres que treballen arreu del món anunciant la Bona Nova de Jesús. Els que vulgueu col·laborar d'una manera especial ho podeu fer-ho ingressant els vostres donatius als comptes bancaris o passar per la rectoria.

El campanar dies abans de Sant Bartomeu de 1983. Ara, transcorreguts 20 anys, les baranes encara estan molt més deteriorades degut a la multitud de coloms que amb les seves deposicions l'espenyen de cada dia més. La solució es fa necessària com més prest millor

Canvi d'hora

Està previst que la nit del dia 25 al 26 es canviï l'hora. Al darrer Consell Parroquial s'acordà que mantendrem l'horari de misses fins la data indicada. En conseqüència el dissabte dia 25 la missa serà a les 21'00 i el diumenge serà a les 12'00 i a les 20'00.

Festa de Tots Sants

Con ja es costum en la tradició cristiana, el primer de Novembre és la festivitat de Tots Sants. L'horari de misses serà com els del diumenges: a les 12 i a les 20 i a les 16'00 es celebrarà una Eucaristia en sufragi dels nostres difunts al cementeri.

La pau en els fonaments de les religions

Totes les religions, però sobretot les religions monoteistes, han fet de la pau i la justícia la senyera i la raó de la seva existència; perquè el Déu que revelen és un Déu que estima la pau i la justícia. Així ho expressà el profeta Isaïes: "Et donaré la pau perquè et regeixi"[1]. En la tradició hebrea la defensa de la pau i la denúncia de la injustícia es fan palès en tota la tradició i sobretot en la predicació profètica. Així per exemple el profeta Amós fa de la justícia el fonament del seu missatge.

La preocupació per les mateixes causes la trobam en la predicació de Jesús. Les Benaurances són la mostra més clara i evident de l'opció per la pau i per la justícia. Jesús a tots aquells que s'arrisquen per aquesta causa els diu: Feliços. "Feliços els qui treballen per la pau, perquè Déu els anomenarà fills seus"; "Feliços

els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran saciats"; "Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el regne del cel" (Mt 5,5-10).

També en la religió musulmana, aquest compromís pren el seu aspecte més rigorós i explícit en la gihad que vol dir guerra santa. El significat d'aquesta paraula és "esforç". No és un esforç contra els altres, sinó a favor d'ells. Per mitjà de l'esforç personal es poden realitzar els atributs de Déu en un mateix. Així, diu el sufí Ata Allâh recollit per Emilio Galindo:

Realitza en tu els atributs de Déu, i Ell t'ajudarà amb els seus; realitza en tu la humilitat, i Ell t'assistirà amb la seva grandesa; realitza la incapacitat, i el t'assistirà amb el seu poder; realitza la feblesa i ell et sostindrà amb la seva força i el seu poder.

(Continuarà)

[1] Is 60,17

Apotecaries

5 Oebre. Montuiri | 26 Oebre. St. Joan
12 " Petra | 2 Nbre. Vilafranca
19 " Porreres

Temps passat

10 anys enrere

Octubre de 1993

Tancament del cafè de Can Tomeu

A la darrería d'octubre el popular i antic cafè conegut per Can Tomeu, en el carrer d'Es Pujol, va tancar. Poc temps després el llogà el sud-americà Albert González per dedicar l'espai a gimnàs.

25 anys enrere

Octubre de 1978

Curset de natació

Organitzat per l'Associació de Pares d'Alumnes, dia 14 d'octubre començaven les classes del 2n curs de natació escolar al què hi assistien 95 alumnes, entre ells, quatre d'edats d'entre 3 i 4 anys.

50 anys enrere

Octubre de 1953

Pèrdues en l'agricultura

Aquest mes publicàvem a Bona Pau, degudament comprovat, que els pagesos perden doblers en la seva producció i exposàvem que les despeses d'un porc gras eren de 1976 pessetes, quan en haver-lo venut sols en rebien 1960 (sense comptar la feina). O sia que perdien 16 pessetes per cap (Aleshores es pagava a 14 pts/k el porc gras).

100 anys enrere

Octubre de 1903

Preparació d'eleccions

Havent de cessar els regidors que ja portaven 4 anys en aquest exercici i essent properes noves eleccions, l'Ajuntament a la sessió de dia 20 d'octubre de 1903 va acordar que els locals electorals fossin a l'entrada de la casa de la vila i al local del jutjat, ja que no era aconsellable utilitzar les escoles públiques. Cal dir, per altra part, que alguns regidors no estaven d'acord amb el seu cessament.

Guinar en casa

Piteres d'indiot farcit

Ingredients

1 pitera d'indiot petit • 500 ms. De carn de porc picada • 1 ceba picada fina • 2 ous dors • 1 ou cru • 2 grans d'all • 4 branquetes de julivert • 2 branquetes d'herba sana • 25 grs. de pinyons • 50 grs. de panses • 50 grs. de saïm de porc • Sal i pebre. *Per a la salsa:* 50 grs. de bacó • 25 grs. de cuixot salat • 1 ceba • 2 tomàtigs madures • 2 pastanagues • 1 tassó de vi blanc • Farina, sal, oli i pebre • Ossos de l'indiot • 1 litre de brou d'au • 1 copeta de nata.

Elaboració

Posar en un recipient la carn de porc, la ceba, els alls, el julivert i l'herba sana tot picat. Incorporam les panses i els pinyons. Salpebrar i afegir l'ou batut, pastar-ho tot, afegir l'ou dur tallat a gresells, donar un parell de voltes al farcit i procedir a omplir-ne les piteres. Enrotllar les piteres, de quedin ben tancades. S'embolica amb paper d'alumini engreixat amb saïm. Es cou al forn al bany maria durant uns 60 minuts aprox. *Per a la salda:* trossejar els ossos de l'indiot i sofregir-los amb oli fins que es daurin un poc. Afegir les verdures trossejades i daurar-les amb els ossos. Afegir la tomàtiga tallada, deixar que es vagi estofant i banyar amb el vi blanc i deixar reduir. S'esquita de farina i es daura, s'incorpora el brou d'au i es deixa que bulli durant una hora. Es passa per un colador xinès. Es talla en juliana molt fina, el cuixot salat i el bacó, que se saltejeran un poc en oli i s'afegiran a la salsa. Es posa un poc de nata que bulli i es prova de sal.

MARIA DOLORES PINTENO

Pluviometria

Setembre de 2003

Dia 1	13'1 l/m ²	Dia 8	4'4 "
" 2	20' "	" 14	11'3 "
" 3	0'3 "	" 15	1'4 "
" 5	4'6 "	" 16	17'6 "
" 6	2'3 "	" 27	0'2 "
" 7	1'7 "	" 28	1'7 "

Total 78'6 litres m²

Demografia

Setembre de 2003

Naixements

Dia 13.- Patricio-Donovan Sánchez Llanos fill de Gerardo-Patricio i d'Àngela-Lorena.

Defuncions

Dia 10.- Antònia Fontirroig Real "Lloritana", viuda de 76 anys.

Dia 18.- Bartomeu Fiol Lladó "Fiol", viudo de 94 anys.

Dia 18.- Antònia Miralles Gomila "Cardaixa", fadrina de 82 anys.

Nota: En el passat número sortí equivocadament que la difunta Magdalena Arbona Miralles "de Son Maiol" era monja, quan qui ho és, és la seva germana Maria.

Matrimonis

Dia 6.- Joep Serra Cerdà amb Coloma Miralles Martorell.

Dia 15.- Gabriel Roig Roscar amb Maria Magdalena Verger Vidal.

Fases de la Lluna

Octubre 2003

2 Quart creixent | 18 Quart minvant
10 Lluna plena | 25 Lluna nova

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuiri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

A benefici de les obres parroquials

El darrer diumenge de setembre un bon grapat de montuïrers compartiren un dinar al costat de la capella del Puig

- A dalt, les tres campanes
- A la dreta, panoràmica des del campanar.
- Davall, la barana del campanar es troba en un estat que requerix una solució degut al pas del temps.
- A la dreta, a dalt, el mercat del darrer dilluns de setembre passat.

